

#MADM MAGAZINE

WIJ MAKEN MATHENESSE AAN DE MAAS! - JUNI 2022 NR. 02

100 JAAR HET WITTE DORP

Pagina 4

DEREK OTTE MATHENESSE VERDIENT GEDICHT

Pagina 15

BENJAMIN SABOTINOV PAKT DOOR

Pagina 18

BURGEMEESTER ABOUTALEB OP BEZOEK

Pagina 24

BUURTEN BIJ KANTOORBOEKHANDEL VAN BUREN

Pagina 26

UIT DE WIJK

PRAAT
KIJK
EET
WERK
DANS
LACH

(VOORDAT HET TE LAAT IS)

Martin en Delait (zoon) van Rijn
Ondernemer de Fruitvis

“De gedachte achter wat er op onze muur staat, is dat je het moet beleven met z'n allen voordat het te laat is. Nu kan het nog, dus kom naar de Fruitvis en beleef met ons mee!”

Foto: Laisa Maria

COLOFON

Redactie:

Beke Olyrhook
Annemarie Sour

Vormgeving:

Creativa Design

Fotografie:

Janine Fotografeert
Laisa Maria
Sanne Donders
Gino Deira
Privécollectie: Familie van Buren
Gemeentearchief Rotterdam
Benjamin Sabotinov
Avril Schreurs
Fabian Heil
Micha Knoester
Ester van de Wiel / Michou-Nanon de Bruijn
Loïs van Diggele

Jouw Uitzicht Fotografie:

Carlijn Coumans

Illustratie:

Anniek Tijmes
Zena-Rae

Tekst:

Annemarie Sour
Peter van Druten
Derek Otte
Robin Laurens
Joris Wijsmuller
Avril Schreurs
Benjamin Sabotinov
Beke Olyrhook
Zena-Rae
Leden van de Wijkraad:
Erica van Engel, Wouter Zuidema,
Benjamin Sabotinov, Aicha Raqibi,
Oksana Savchuk, Eunike Ulmasembun
Nikolas Kühn

Speciale dank aan:

Bas Ockeloen
Mieke de Leeuw
Karel Sant (stichting MadM)

Druk: Drukkerij Tripiti
Oplage: 3000 Papier: Houtvrij offset 120 gr.

Dit magazine verschijnt onregelmatig.

OP DE COVER

Benjamin Sabotinov

Foto: Sanne Donders

Benjamin maakte mee dat buurthuis de Keet sloot, de plek waar hij als kind vaak kwam. Voor hem een onbegrijpelijk besluit vanuit de gemeente. Jaren later is de boosheid over die sluiting zijn brandstof om zelf activiteiten voor jongeren in de wijk te gaan organiseren. Met succes, 'Jongeren activiteiten Oud-Mathenesse' aan het Pinasplein is een plek waar veel kinderen en jongeren komen. Samen leuke activiteiten doen, maar ook gericht bezig zijn met doelen die ze voor zichzelf stellen, onder begeleiding van Benjamin en zijn team. Ook is hij betrokken bij de organisatie van het komende wijkfeest. Het inspirerende verhaal van Benjamin delen we graag met jullie op pagina 18.

INHOUDSOPGAVE

4 Verliefd op het Witte Dorp

Interview met bewoonster Nancy Moret over deze bijzondere plek.

10 Weelde

Een stukje M4H vol verrassingen.

12 Vanuit Oekraïne naar Mathenesse

Oksana Savchuk deelt haar inspirerende levensverhaal en haar band met de wijk.

15 Derek Otte

Als een welbekend bord aan het begin van de wijk verdwijnt besluit Derek actie te ondernemen.

17 Kleurplaatwedstrijd

Haal je viltstiften en potloden maar tevoorschijn!

18 (Jeugd)activiteitenheld Benjamin Sabotinov

Hoe begin je als 12-jarige met het organiseren van jongerenactiviteiten?

22 De Wijkraad

Wie zijn de leden en waar maken ze zich hard voor?

24 Aboutaleb in de wijk

Beloofd is beloofd, de burgemeester bezoekt onze wijk inmiddels elke maand.

26 Buurten bij Van Buren

Ineens sta je je hele werkende leven in een dynamische kantoorboekhandel.

28 Vuilgedichten

Naastplaatsingen, ben jij er ook zo zat van? Hoe kan je daar anders naar kijken?

30 Nieuwe leden van de stichting

Dit zijn ze, de kersverse bestuursleden van stichting MadM.

34 Historicus

Han van der Horst (deel 2)
Han neemt ons mee op ontdekkingstocht door de geschiedenis van Mathenesse.

100 JAAR HET WIT

Tekst: Peter van Druten, foto's: Laisa Maria en Gemeentearchief Rotterdam

**“Alle nationaliteiten
zijn in ons dorp
vertegenwoordigd
en we staan allemaal
voor elkaar klaar.”**

WITTE DORP

Peter interviewt Nancy Moret, die inmiddels 23 jaar in het Witte Dorp woont. Wat is toch het geheim van dat kleine stukje Rotterdam?

‘Daar zou ik wel willen wonen!’ Dat ging er door Nancy Moret heen telkens als ze aan het eind van de vorige eeuw langs het Witte Dorp wandelde naar een vriend in Oud Mathenesse. Ze woonde in de Havenstraat in Delfshaven. ‘En dat was leuk wonen, maar ik had een dramahuis dat zo leuk was als een mandje,’ vat ze haar situatie van toen samen. ‘En als ik dan naar die vriend liep en het Marconiplein was gepasseerd en naar rechts keek dacht ik: ‘Oh, wat een leuke huisjes. Wat ziet het er hier leuk uit. Wat lijkt het me heerlijk om hier te wonen.’

En haar wens zou in vervulling gaan, maar daar moest ze wel voor knokken. ‘Twee jaar lang ben ik ermee bezig geweest, maar telkens als ik de woningcorporatie belde om te vragen of er al een woning in het Witte Dorp beschikbaar was, werd ik teleurgesteld. Steevast was het antwoord nee. Tot mijn eigen verhuurder, Woonbron, voor me ging bemiddelen. Toen kreeg ik eindelijk een huis hier. Dat was mede te danken aan die vermaledijde lekkages.’

Nancy kon haar geluk niet op en de woning bracht haar meer dan ze tijdens haar wandelingen had durven dromen. ‘Op 29 april 1999 kreeg ik de sleutel en op 30 april stond ik behang van de muren te schrappen. Ik voelde me onmiddellijk thuis. Dat had ik in vorige woningen nooit gehad. Alleen al dat geluksgevoel tijdens het klussen in een nieuw huis. Het was Koninginnedag en burens die zagen dat ik in dat lege huis aan het werk was, kwamen aanbellen en probeerden me over te halen om feest te komen vieren. ‘Mens, kom toch gezellig naar buiten. Kom ook feest vieren.’ ‘Nee,’ hield ik de boot af, ‘ik ben behang aan het schrappen.’ ‘Dat kan morgen toch ook?’ probeerden ze. ‘Dan is er weer een dag.’ Maar ik hield voet bij stuk. Ik kon niet wachten tot ik in mijn nieuwe huisje kon wonen. Het jaar erop heb ik wel mee gefeest. Toen was ik al zo ingeburgerd dat ik achter een kraampje stond. En met oud en nieuw heb ik dat jaar al het millenniumfeest kunnen vieren. En gefeest heb ik! Maar de volharding waarmee mijn nieuwe burens me bij Koninginnedag al probeerden te betrekken, gaf al aan wat een saamhorigheid hier heerst.

Alle nationaliteiten zijn in ons dorp vertegenwoordigd en we staan allemaal voor elkaar klaar. Het is hier ondenkbaar dat je zonder eten ziek in bed ligt. Als burens weten dat je om een of andere reden de deur niet uit kunt, vinden ze het vanzelfsprekend dat er voor je gezorgd wordt. En zoals overal zijn er weleens problemen, maar zeker met de nieuwe wijkraad heb ik er alle vertrouwen in dat het hier in de toekomst nóg fijner om te wonen wordt.’

“Het wijkje is wereldwijd bekend bij architecten en stedenbouwkundigen.”

Dat ze zo snel integreerde in het Witte Dorp had ongetwijfeld ook met haar positieve, open levenshouding te maken. ‘Ja,’ bevestigt Nancy ‘dat hangt samen met hoe ik in het leven sta. Ik maak snel contact met mensen en anderen durven mij op hun beurt te benaderen als ze hulp nodig hebben of als ze gewoon een praatje willen maken.’ Nancy is begaan met mensen. Vandaar dat ze ook volop actief is voor het dorp of de directe omgeving. Ze verzorgt workshops bloemschikken, kerststukjes maken en in de toekomst een workshop oppimpen van kleine meubels. En of het nu gaat om vuil prikken met kinderen, knutselen met vrouwen van de activiteitenclub of iemand helpen met geheugenproblemen, Nancy heeft het er aardig druk mee.

Daarmee past ze naar eigen zeggen perfect in het Witte Dorp. ‘Het Witte Dorp draait op vrijwilligers. We zijn altijd bezig voor ons dorp. Nu weer met de organisatie van het feest ter gelegenheid van het honderdjarige bestaan van het Witte Dorp. Dat vindt dit jaar plaats op 27 augustus op onder andere het Damloperplein. Hoe het feest eruit komt te zien is nog een verrassing, maar een feest wordt het! Voor jong en oud en ook voor oud-dorpelingen!’ ▶

INTERVIEW

Jaren 20, foto: Evert Marinus van Ojen, Gemeentearchief Rotterdam

2022, foto: Laisa Maria

Hier wonen geeft haar een dagelijks geluksgevoel. 'Ik geniet elke dag van mijn huis. Al zit ik alleen maar in het zonnetje op het bankje naast de buitendeur of in de tuin. Of neem het moment dat ik weg ben geweest en weer aankom bij mijn dorp. Dan voel ik me onmiddellijk thuis. Het maakt niet uit van welke kant ik kom!' Ze glundert. 'En daarbij komt ook nog dat ik in de beste straat woon. Waar hem dat in zit? Alle burens zijn zo lief voor mij. Dus zeg nooit nooit, maar als zich geen onverwachte gebeurtenissen in mijn leven voordoen ga ik hier nooit meer weg!'

100 jaar Witte Dorp

In augustus wordt het honderdjarige bestaan van het Witte Dorp gevierd. Het Witte Dorp is honderd jaar geleden gebouwd als nooddorpje. Het ligt tegen de wijk Oud Mathenesse aan, maar het neemt een opvallende, eigen plek in. Het wijkje ligt ingeklemd in de driehoek tussen de Tjalklaan, de Schiedamseweg en de Pasteursingel. Het Witte Dorp is wereldwijd bekend bij architecten en stedenbouwkundigen. En opvallend is dat wie er eenmaal woont er niet meer snel weggaat.

In 1922 werd in de polder tussen Rotterdam en Schiedam de eerste paal geslagen voor het Witte Dorp. De bekende architect J.J.P. Oud (Jacobus Johannes Pieter) had een soort nooddorp ontworpen om achterstandsgezinnen een gezonde leefomgeving te bieden.

In een symmetrisch stratenplan kwamen kleine, witte arbeiderswoningkjes. Het geheel kreeg al snel de naam het Witte Dorp. Pas tien jaar later werd het resterende weiland tussen Rotterdam en Schiedam volgebouwd met de wijk Oud Mathenesse.

Rond 1985 kondigde de gemeente aan de inmiddels sterk verouderde huisjes te slopen. Het Witte Dorp was immers bedoeld als een tijdelijke voorziening. Dat voornemen stuitte op enorm veel verzet. De bewoners hechtten sterk aan hún dorp. De gemeente kwam voor een bijna duivels dilemma te staan. Ze wilde uiteindelijk de bewoners tegemoet komen, maar de woningen waren al omstreeks de oorlogsjaren hun uiterste houdbaarheidsdatum gepasseerd. Sloop was zodoende onvermijdelijk. Toch werd er grotendeels tegemoetgekomen aan de protesten door het stratenplan intact te laten en wederom kleine, betaalbare, witte huisjes neer te zetten. Het ontwerp van de huidige bebouwing is van architect Paul de Ley. Als eerbetoon aan architect Oud plaatste men in 1989 op het talud langs de Aakstraat een replica van de directiekeet, à la De Stijl¹. De originele keet was in de Hongerwinter gesloopt om dienst te doen als brandhout. Vandaag de dag brengen veel mannen uit de omgeving een bezoek aan het gebouwtje om hun haar te laten knippen door de kapper die misschien nog meer naam heeft gemaakt als Joe Undercover. Als hij niet aan het knippen is, zingt hij de sterren van de hemel als de enige echte 'Dutch Joe Cocker'.

¹ De Stijl is een Nederlandse kunstbeweging, vernoemd naar het in 1917 opgerichte tijdschrift De Stijl.

THUISVOELEN IS MEER DAN EEN HUIS

Tekst: Beke Olyrhook, foto: Laisa Maria

Spannende tijden voor het bestuur van de stichting Mathenesse aan de Maas, Karel Sant gaat ons verlaten, Merel van Tellingen en Sara Delgado stappen erin. We vroegen voorzitter Judith om een update en naar haar eigen rol.

Waarom ben je twee jaar geleden als voorzitter gestart?

‘Om je thuis te voelen heb je meer dan een huis nodig, ik in ieder geval wel. Door voorzitter te zijn heb ik veel verbinding met de bewoners en de wijk opgebouwd. Ik werk in de culturele sector, voor mij is deze functie een mooie kans om een heel andere wereld te leren kennen. Hoe het er bijvoorbeeld aan toe gaat in de politiek. Ik schuif aan bij veel verschillende mensen en gesprekken, zo wordt mijn wereldbeeld breder. Bovendien kijk ik naar de plannen als een wijkbewoner, dus ik zet andere dingen op de agenda. Ik wil graag dat deze wijk een plek wordt waar mensen willen blijven in plaats van na een paar jaar weer te vertrekken.’

Hoe is het de afgelopen periode gegaan?

‘In de afgelopen anderhalf jaar zijn er allerlei activiteiten vanuit de stichting georganiseerd, denk aan het lijsttrekkersdebat, de feestdag met wijkwandelingen en natuurlijk de webinars waaruit verschillende werkgroepen zijn ontstaan. We hebben nu voor elke groep een budget, zodat ze bijvoorbeeld kunnen professionaliseren. Ik weet dat de werkgroep Groen het plan heeft om een dag mee te lopen bij de Voedseltuin of de Munt op zuid om kennis en inspiratie op te doen.

Wat staat er op de planning voor dit jaar?

‘We zijn heel blij met de nieuwe bestuursleden: Merel gaat straks aan de slag met het onderdeel communicatie. Sara coördineert met Benjamin (Sabotinov) de feestdag en wordt onze nieuwe penningmeester. Het tweede wijkfeest komt eraan. Denk aan lekkere hapjes, verschillende jeugdactiviteiten en natuurlijk hebben we weer gezellige muziek. Ook willen we dat er ruimte is voor kennismaking van wijkbewoners met mensen van de gemeente, zoals de wijkconciërge Esther (Buitenhuis), mensen van handhaving enzovoorts. Verder delen we met de wijk wat wij als stichting

hebben gedaan in de afgelopen maanden, wat de nieuwe plannen zijn en hoe Joris (Wijsmuller) bezig is met de toekomstvisie.’

‘Een plan dat nog verder vorm moet krijgen is een coalitie tussen de stichting en andere partijen zoals bijvoorbeeld WoH en Steenvlinder. Zij gaan kijken naar de bestaande woningvoorraad en projecten ontwikkelen in de bestaande wijk en in M4H. Wij zullen als stichting daarin de bewoners gaan representeren. Als je je aansluit dan denk je mee over nieuwe bouwprojecten en welke functies de gebouwen gaan krijgen. Eigenlijk zijn Annemarie (Sour) en Karel (Sant) al drie jaar bezig om in de wijk een vuur aan te wakkeren. Zodat bewoners zelf invloed hebben in plaats van dat een externe projectontwikkelaar bepaalt wat hier gebeurt. Met resultaat, steeds meer bewoners en ondernemers zijn actief betrokken. En dat Joris hier is aangesteld als projectleider is ook bijzonder. Dat gebeurt niet zomaar, de gemeente doet dat omdat ze ons zien en horen. Je kan meebepalen hoe onze wijk eruit komt te zien, dat is een unieke kans. Ik hoop mensen zich blijven aansluiten. Dus heb je ideeën? Klop vooral bij ons aan.’

Toekomstvisie Oud Mathenesse en het Witte Dorp

'ER BLOEIT IETS MOOIS IN HET WESTEN VAN HET WESTEN'

Tekst: Joris Wijsmuller, foto's: Sanne Donders

Sinds de start (september 2021) van de Toekomstvisie op het wijkeest is er veel in beweging gekomen. Joris Wijsmuller, projectleider van de Toekomstvisie, vertelt over de plannen en het vervolg.

Opgave en doel

Het doel van de Toekomstvisie is een aantrekkelijke wijk en welzijn voor iedereen. De noodzaak is groot: er is armoede en werkende armoede (armoede onder mensen die werk hebben, maar daarmee toch niet boven de armoedegrens uit komen), voorzieningen nemen af, gezondheidsachterstanden nemen toe. De buitenruimte en de woningen laten veel problemen en achterstallig onderhoud zien. Bewoners willen deze negatieve spiraal keren, en bouwen aan een ongedeelde stad (oude en nieuwe wijk verbinden en sociaal economisch gemengd) met wederzijds profijt voor het Witte Dorp, Oud Mathenesse en Merwe-Vierhavens (M4H). Hiervoor is in 2019 de beweging Mathenesse aan de Maas opgericht met een Verbeterplan en actieve werkgroepen (Groen, Schoon, Franselaan, Wonen, Communicatie en Riolering). De Toekomstvisie bouwt hier nadrukkelijk op verder en geeft richting voor de lange termijn met concrete plannen, zodat het nieuwe stadsbestuur kan investeren in gelijke kansen op het gebied van onderwijs, gezondheid, meedoen en een duurzame, veilige leefomgeving.

Vervolg

Vergroening van de wijk moet als eerste worden aangepakt in het Witte Dorp. Er is een bewonerswerkgroep Riolering die het Ruimtelijk Raamwerk gaat vertalen naar de rioleringsaanpak en per straat/buurt participatie gaat organiseren. Voor het opzetten van een Wijkbedrijf (een sociaal bedrijf gerund door en voor bewoners met een eigen verdienmodel, dus uiteindelijk onafhankelijk van subsidies) en het Ontwerpend Onderzoek worden aanvragen gedaan bij het Citylab en Stimuleringsfonds voor Architectuur. De nieuwe fractievoorzitters worden uitgenodigd voor een wijkwandeling, en voor het nieuwe college wordt er een conferentie in de wijk georganiseerd.

We zijn al aan de slag en u bent van harte uitgenodigd om mee te doen. En natuurlijk staan we altijd open voor vragen en ideeën. U kunt mij iedere woensdag vinden in het Pinashoekje aan het Pinasplein 3a, en ook bereiken via Joris.wijsmuller@gmail.com of op 0628334942.

Mooie ontmoetingen op het wijkeest in 2021.

Joris in gesprek met wijkbewoners.

De vier pijlers van de Toekomstvisie:

1. Samen Stadmaken

- Bij alles wat we doen, is participatie de basis. Bewoners moeten daadwerkelijk invloed hebben want het gaat om hun leefomgeving en welzijn, en zij zijn de experts.
- De verschillende informele netwerken en initiatieven verdienen ondersteuning van de gemeente.
- Participatie vraagt om wederkerigheid: de gemeente moet vooral ook luisteren naar de bewoners. Niet de systeemwereld van de overheid, maar de menselijke maat moet voorop staan.
- De gemeente moet in de wijk goed zichtbaar en aanwezig zijn met een wijkhub en goede informatie.

2. Sociaal Raamwerk (een fijne wijk om te wonen)

- Er komt een nieuw en permanent Huis van de Wijk in het Serumpark op de plaats van het Quarantainegebouw. Een Huis waar verschillende communities uit de wijk welkom zijn en elkaar ontmoeten, en groot genoeg om verschillende activiteiten naast elkaar te organiseren. Casablanca blijft jongerenhub en de tweede villa krijgt een nieuwe buurtfunctie (bv Verhalenhuis).
- De huisartsen komen nu handen en ruimte tekort; er komt een nieuw gezondheidscentrum met ook ruimte voor sociale raadslieden zodat het gezondheidscentrum kan dienen als vind- en hulpplaats voor sociale problemen.
- Een integrale aanpak voor de sociale problemen waarin onderwijs- en ontplooiingskansen voor de jeugd, gezondheid en meedoen voorop staan, en taalachterstanden, (werkende) armoede en sociale isolatie van ouderen wordt tegengegaan.
- Er wordt een wijkbedrijf opgezet waar iedereen zijn/haar talenten kan inzetten, een plek waar mensen samenwerken en waar ook werk wordt gecreëerd door opdrachten te doen voor gemeente en de ondernemers in M4H en Spaanse Polder.

3. Ruimtelijk Raamwerk (straten, pleinen, parken)

- De gebiedsvisie bestaat uit uitgangspunten, concrete plannen en lonkende vergezichten voor de inrichting en het gebruik van de buitenruimte. Bij het Serumpark, Bulgaarsestraat, Pinkstraat en Pinasplein komen het Huis van de Wijk, een Gezondheidscentrum, een Wijkhub en het Wijkbedrijf.
- De dijk naar M4H wordt een dijkpark.
- De Franselaan wordt heringericht als 30 km-zone, en in samenhang met Pinasplein en Pinkstraat versterkt als hart van de wijk met een aanpak gericht op meer variatie in winkels.
- De vervanging van de riolering in 2024 biedt kansen voor herinrichting en vergroening van straten, het maken van goede wandel- en looproutes, en ontmoeting, verblijf en sport in de buitenruimte.

4. Verduurzaming en transformatie bestaande woningen

- De woningvoorraad is eenzijdig met veel verschillende eigenaren, (slapende) VvE's, slecht geïsoleerde woningen met achterstallig onderhoud en hoge energierekeningen. Hier is werk voor VvE010.
- Geen sloop/nieuwbouw maar transformatie. We gaan met een coalitie aan de slag om de bestaande woningen te verduurzamen en meer variatie te maken door kluswoningen en ook samenvoegen van woningen.
- Er wordt samen met bewoners een Ontwerpend Onderzoek gestart 'Verrijkt Sociaal Wonen' waarbij de woonwensen van bewoners centraal staan voor nieuwe betaalbare woningen in M4H.

WEELDE, EEN PLEK OM TE ONTDEKKEN

Foto's: Gino Deira

Een ongepolijste plek in het M4H gebied, ver van het Rotterdamse stadshart, die veel bezoekers van allerlei leeftijden en achtergronden trekt. Op het terrein kun je genieten van een heerlijk terras, strand, een indoor skatebaan en wisselende exposities. Alles omringd door groen en dan zijn er natuurlijk nog de zinderende feestnachten. Ondanks een naderend afscheid van de Marconistraat, waar ze nu al een aantal jaar zijn neergestreken, is Weelde vanaf april alweer volop het nieuwe seizoen ingedoken.

"Misschien komt er een dag dat je besluit niet meer naar huis te gaan."

DOORZETTER: OKSANA SAVCHUK

Tekst: Annemarie Sour, foto's: Sanne Donders

Oksana, (geb. 1990) bewoner van Oud Mathenesse en architect zet zich in om de wijk te vergroenen met onder andere een stadsmoestuin. Met haar vriend Teis heeft ze haar klushuis veranderd in een strak appartement. Ook startte ze een uitgebreide inzamelingsactie om slachtoffers te helpen in Oekraïne. Wie is deze dynamische vrouw, geboren en getogen in Oekraïne, en nu een van de motoren achter het vergroenen van de wijk?

“Oud Mathenesse vond ik direct prachtig. Het voelde alsof ik weer terug was in Oost-Europa.”

Tijdens een bijeenkomst in 2021 van Mathenesse aan de Maas ontmoet ze mede wijkbewoner Nikolas Kühn. Nikolas heeft het idee om een deel van de dijk te veranderen in een moestuin. Oksana vindt het een gouden idee. Ze gaan samen op pad en ontdekken dat de dijk niet meer is dan een hondenuitlaatzone. Oksana: “De hele dijk tot en met de Hogeбанweg is een poepzone.”

Buurttuin maken

Van het kilometerlange drollenlandschap maakt ze een fotoreportage en toont de beelden aan wijkmanager Mieke de Leeuw. Oksana: “Tachtig procent van de mensen in de wijk heeft geen tuin!” Kan dat niet anders? Het idee van de buurttuin is geboren. Ze zegt: “Het is niet alleen ontspannend om te werken in de buurttuin, maar mensen ontmoeten elkaar, kweken samen groenten, wisselen kennis uit en kunnen bloemen of vruchten plukken.”

“80% van de mensen in de wijk heeft geen tuin!”

Op zoek naar dé plek

Op zoek naar een geschikte plek selecteert ze met Nikolas een brede stoep op de hoek van de Professor Poelslaan en de Engelsestraat. Oksana: “Dit gebiedje is interessant door de buurtsuper die mensen trekt. Door groene zones in de wijk aan te leggen en mensen uit de buurt te betrekken, ontstaat er een andere sfeer.” Op de oproep bij het platform Nextdoor ‘Doe je mee met de buurttuin en wat zou je willen doen?’, reageren twintig jongeren. Via WhatsApp melden zich nog meer mensen.

Het gesprek met de landschapsarchitect van de gemeente om het plan te bespreken en uit te werken levert een inspirerend ontwerp op en budget om het uit te voeren. Nu alle seinen op groen staan willen Oksana en Nikolas

doorpakken en niet wachten op de vervanging van de riolering in 2023-2024. Ze zegt: “Je moet het enthousiasme van de mensen weten vast te houden.”

Unesco werelderfgoed

Het is niet voor het eerst dat Oksana knokt voor groen en het klimaat. Oksana, geboren en getogen in de stad Ivano-Frankivsk in de Oekraïne, verhuist na haar studie architectuur aan de technische universiteit in Ivano-Frankivsk naar Lviv om Engels te studeren. Lviv, een fraaie oude stad op de grens met Polen en Oekraïne is opgenomen op de werelderfgoedlijst van de Unesco. Naast het leren van Engels begint ze ook met actievoeren om de historische stad autovrij te maken. “Fietsen was in 2012 een opkomende trend, maar niemand was toen nog geïnteresseerd in het aanleggen van fietsroutes.”

Oorlog

Begin 2022 hadden nog weinig mensen van dit bijzondere gebied gehoord, maar met de inval van het Russische leger in Oekraïne, vult het internet zich met beelden van tienduizenden vluchtelingen op weg naar Lviv en verder. Samen met haar vriend Teis doet Oksana online een oproep om spullen te doneren. Het huis van de wijk aan de Bulgaarsestraat is het verzamelpunt voor tassen met kleding, medicijnen, slaapzakken en knuffels. Een vrachtwagen rijdt de spullen naar de grens met Oekraïne waar het verder wordt verspreid, zowel in de Poolse vluchtelingenkampen in het grensgebied als in Oekraïne. Van een lokale strijd is het oorlogsgeweld na een paar weken geëscaleerd tot een internationale oorlog.

Op weg naar een nieuwe toekomst

Als twintiger wil Oksana de wijde wereld in en na haar studie architectuur in Ivano-Frankivsk wil ze haar masters in het buitenland halen waar het onderwijsniveau beter is. Het is een lange weg om dat voor elkaar te boksen. Oksana: “Geld regelen om te kunnen studeren in het buitenland is complex. Zeker als je weet dat mijn moeder 100 euro per

maand verdiende. Met zo’n bedrag kun je in het buitenland niets.” Door haar Engels te verbeteren maakt ze meer kans om toegelaten te worden. Een Engelse cursus volgen is één ding, maar een Engels examen afleggen is een bijna onneembare vesting. Oksana: “Die Engelse examens zijn duur en niet toegankelijk als je geen geld hebt. Mijn broer, heeft de Amerikaanse droom waargemaakt, sinds hij werkt bij Google in San Francisco. Hij betaalde mijn examen.”

Zweeds-Belgisch avontuur

Ze slaagt voor haar Engelse examen en dat opent de weg naar West-Europa. Ze schrijft een motivatiebrief in het Engels naar de universiteit in Malmö, wordt toegelaten en krijgt een studiebeurs van de Zweedse regering. Geïnspireerd door de beroemde Amerikaanse stadsactiviste Jane Jacobs schrijft ze zich in voor de studie duurzame stedenbouw. Hier ontmoet ze de Vlaming Teis De Greve. Er is een klik. Na zijn studie keert hij terug naar België voor een vervolgstudie digital designer in het Limburgse Genk. Ze reist met hem mee om haar 2e master architectuur aan de universiteit van Gent in Vlaanderen te halen. Weliswaar gescheiden, maar met 150 km afstand toch bij elkaar in de buurt.

Standplaats Rotterdam

De makkelijkste manier om na haar afstuderen in de EU te blijven is om een oriënterend jaar te doen. Dat kan omdat ze is afgestudeerd aan één van de top 200 Europese universiteiten. Haar oog valt op Rotterdam. Haar vriend werkt naast zijn studie aan de kunstacademie in Genk en heeft een atelier in Delfshaven. Oksana kan starten als stagiair bij Sputnik architecten en vindt een zolderkamer, ook in Delfshaven. Via een smalle trap bereikt ze haar kot waar het afwaswater via de douche de afvoer inloopt. Muizen hebben op haar zolderkamer vrij spel. Ze zegt: “Ik was verbaasd. Muizen dat is toch iets van het platteland?” Het is haar eerste kennismaking met de moderne stad Rotterdam. ▶

Kindvriendelijke wijken

Ze is ook verrast over hoe Rotterdam omgaat met de buitenruimte. Zelf is ze opgegroeid in een gebouw met portiekwoningen en een lift die nog stamt uit de communistische tijd. De wijken zijn hier volgens een vast stramien gebouwd. “In het midden van de autovrije buurt staat een school dus ik kon zelfstandig naar school lopen. Voor de kinderen is er een grote speelruimte waar ik altijd samen met andere kinderen uit de buurt speelde. Openbare sport- en speelplekken zijn overal en mensen maken daar veel gebruik van.”

De Rotterdamse wijken waar ze tot nu toe heeft gewoond zijn geen kindvriendelijke wijken en is er weinig oog voor een gezonde groene leefomgeving waar mensen kunnen sporten. Haar ervaringen tijdens het opgroeien in Oekraïne zijn een belangrijke bron van inspiratie hoe ze nu naar de wereld kijkt. Ze zegt: “Hier in Rotterdam ben je afhankelijk van je ouders als je naar school of de speeltuin gaat.”

Wooncarrière in Oud Mathenesse

Ze kan volgens de Nederlandse wet niet in Rotterdam blijven, maar de EU-regels bieden wel ruimte. Op een partnervisa van Teis kan het, maar dan alleen als ze samen gaan wonen. Via Kamernet vinden Teis en Oksana een opgeknapt huurwoning in de Belgische straat. Oksana: “Ik vond Oud Mathenesse direct prachtig. Het voelde alsof ik weer terug was in Oost-Europa.” Het huren duurt niet lang. Wanneer Oksana een vast contract krijgt bij een architectenbureau ontstaat de mogelijkheid om een hypotheek te nemen en een huis te kopen.

Uitgewoond

De huizenjacht op Funda richt zich op een zo goedkoop mogelijke kluswoning, dicht bij het centrum van Rotterdam. Na een half jaar zoeken vinden ze in 2018 hun ideale kluswoning aan de Schiedamseweg Beneden met bomen voor de deur, een brede stoep en uitzicht over de haven. Teis en Oksana gaan rigoureuus te werk. Ze slopen badkamer en keuken en trekken de niet-dragende muren omver. Pakken isolatie van

17 cm dik gaan de woning in om koude en geluid tegen te gaan. Daarna volgen een nieuwe keuken, badkamer en wc. Het eindresultaat is een modern, ruim en licht huis met een fraai uitzicht over de Merwehaven.

Karpaten

Haar vader, een Hoetsoel uit de Karpaten, is vorig jaar overleden aan corona. Het raakt Oksana als we over hem praten. Een man met een rijke culturele traditie, die er niet meer is. Oksana: “De Hoetsoelen zijn bekend om hun volkscultuur met muziek, klederdracht, architectuur en houtsnijwerk.” De afbeeldingen van de Hoetsoelse klederdracht zien er indrukwekkend uit evenals de muziekinstrumenten, zoals harp, doedelzak en een soort alpenhoorn. Tijdens het gesprek borrelt het in haar hoofd. Een festival rond de diverse culturen uit Midden-Europa? Zou dat passen in Oud Mathenesse met al die verschillende Europese bevolkingsgroepen? Oud Mathenesse als metafoor voor het hart van Europa?

Europa festival

“Als je eten, verhalen, (folk)muziek, dans en bandoptredens combineert dan hebben we echt een ding in deze wijk. Mensen waarderen de tradities, ook jonge mensen.” Ze denkt aan de vele koren uit Midden- en Oost-Europa waar elk bedrijf zijn eigen koor heeft. Zelf een Oost-Europa koor oprichten lijkt haar wel wat. “Ik wil soms zelf zingen, maar durf dat niet in mijn huis. Zo’n koor is dan een mooi alternatief om toch te kunnen zingen. Het lukt haar nu niet om te helpen met de organisatie van het wijkfeest, wie weet volgend jaar.”

Toekomst?

Ze is bezig met hoe ze haar werkzame leven verder wil invullen, graag met werk waarmee ze écht het verschil kan maken. Oksana: “Ik denk bijvoorbeeld aan het duurzamer maken van buurten. Ik heb het nog niet scherp op mijn netvlies hoe ik dat moet doen, maar voel wel dat ik in de positie ben om te kiezen. Zelf keuzes kunnen maken vind ik een grote luxe.”

WELKOM

*in het Westen van het Westen
tussen landen, tussen schepen
in ons eigen Mathenesse
kom je heel de wereld tegen*

*van herfstblaadjes tot lentebries
in winterweer of zomerzon
steeds beweging, altijd iets
terwijl tijd het nooit van ruimte won*

*op de rand van waar de stad stopt
dichtbij lijkt van een afstand ver
waar in stadse rust het hart klopt
bus 38 brengt je er*

*stukje Rotterdam van velen
verscholen onderaan de dijk
in alle talen die we spreken
houden wij van deze wijk*

Derek Otte

HOE HET ALLEMAAL BEGON

Tekst: Derek Otte, foto: Laisa Maria

Op de hoek van de Tjalklaan en de Franselaan stond tot begin vorig jaar een 'verkeersbord'. Een mannetje met een gebroken been, met daarnaast de waarschuwendende vraag: **Wilt u dit ook hebben?** Het bord stond er om automobilisten te waarschuwen om niet te hard over de Franselaan te sjezen. Van de ene op de andere dag werd het ding verwijderd. Ik stond er met mijn neus bovenop.

Eerlijk is eerlijk, het was een oerlelijk bord. Maar het was wel óns bord. Een icoon in de buurt. Het deed me pijn om het omgezaagd en weggevoerd te zien worden. De lege plek stond me meteen al tegen. Daarom besloot ik aan de bel te trekken bij ons wijkbestuur en zo kwam ik in aanraking met de fijne mensen van dit magazine. Laisa Maria kwam meteen met het idee om er een vervangend kunstwerk te plaatsen en daar besloot ik werk van te maken!

Ik schreef een gedicht, **Welkom in het westen van het westen**, waar graficus Shon Price meteen een tof ontwerp van maakte. Cesar van Rongen maakte er een écht object van en via 'Pitch your perfect', een project van de Gemeente Rotterdam, haalden we de benodigde centen binnen om alles uit te voeren. Momenteel wachten we op goedkeuring (voor plaatsing van het object red.) vanuit diezelfde Gemeente om de wijk een waar welkomstgedicht te geven. Een ode aan Oud-Mathenesse, het Westen van het Westen, om buurtgenoten dagelijks te begroeten en passanten welkom te heten. Om de omgeving wat op te fleuren en de plek waar ons huis staat, nog een beetje meer thuis te maken!

WAT WIJ VINDEN ...

Tekst: Benjamin Sabotinov en Beke Olyrhook, foto's: Benjamin Sabotinov, kleurplaat: Zena-Rae

We waren benieuwd hoe de jeugdige bewoners naar hun wijk kijken en klopten aan bij Jeugdactiviteiten Oud-Mathenesse. Deze dames hebben elkaar geïnterviewd en een duidelijke mening over wat ze verbeterd willen zien. Gelukkig ook nog een lichtpuntje; wat ze leuk vinden is dat er in de zomer veel mensen buiten te vinden zijn, dat maakt het gezellig. En natuurlijk zijn ze blij met hun clubhuis, hoewel die soms uit z'n voegen barst, en de leuke dingen die ze daar kunnen doen.

Hallo wij zijn Juneirah en Gaby

De wijk is voor ons niet echt aantrekkelijk om met vriendinnen af te spreken. Gelukkig hebben wij ons Clubhuis Jeugdactiviteiten Oud-Mathenesse. Maar buiten het clubhuis om is er echt niets te doen. De pleintjes buiten zijn echt enorm saai ingericht! Waarom is er geen goeie glijbaan en een schommel? De wijk heeft wel vier winkels die alcohol verkopen dat vinden we echt geen fijn gevoel. Het mag ook wel wat schoner. Wij zijn voor meer prullenbakken en borden dat de honden niet mogen poepen in de speeltuinen.

Tot slot, Maya en Lina.

Bij ons clubhuis leren we nieuwe kinderen kennen en is er elke dag wel iets te doen! Wel kan het nog groter. Soms is het veel te druk hier en kan niet iedereen binnen zijn. Er mag wel een medisch centrum komen waar de dokter en de tandarts enzo bij elkaar zitten. De pleintjes zoals ze nu zijn is niet zo handig, met een rolstoel kan je er niet goed komen. Er ligt ook teveel hondenpoep en afval op straat. Misschien kan de gemeente vaker komen schoonmaken? Ook wij willen andere winkels zien op de Franselaan.

Hoi, wij zijn Abigail en Kaylee.

Wij willen graag dat er meer voor ons komt in de speeltuinen. Want het is nu vooral voor de kleine kinderen, maar wij 10-plussers zijn er ook nog. Dus een andere inrichting, zodat we ook buiten kunnen sporten. Net zoals Juneirah en Gaby vinden we dat er meer tegen het afval op straat gedaan moet worden. We zijn superblij met ons clubhuis en willen graag dat dat open blijft. Oh ja en leukere winkels op de Franselaan, zoals een kledingwinkel, bijvoorbeeld de Primark, en iets waar je knutselspullen kan kopen zoals de Action.

KLEURWEDSTRIJD

Hoe tof is deze kleurplaat gemaakt door Zena-Rea die in onze wijk woont? Wij vinden hem supergaaf en hopen jullie ook. Als je deze kleurplaat inkleurt en inlevert bij de Stadsmarinier (Franselaan 286A) dan win je misschien wel een mooie prijs! Je kan de kleurplaat inleveren tot en met 27 juli. Daarna gaat de jury ernaar kijken en beslissen wie de beste kleurskills heeft. Plak op de achterkant even een briefje met je naam, het telefoonnummer of e-mailadres van je ouders en hoe oud je bent. Doe je mee?

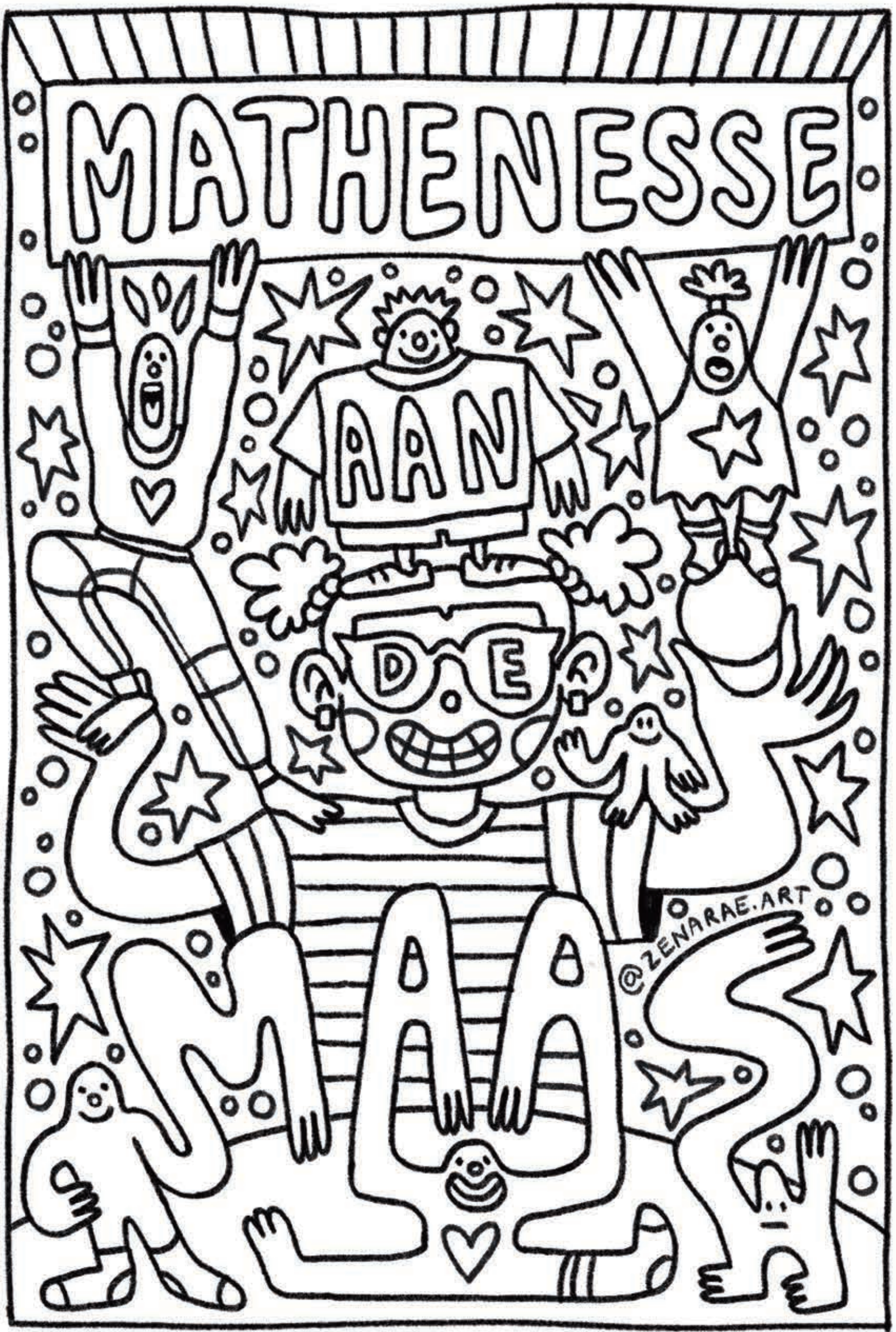
MATHESESSE

AAN

DE

AAA

@ZENARAE.ART

"DE BRON VAN TALENT IS ONZE WIJK"

Tekst: Annemarie Sour, foto's: Sanne Donders

Van links naar rechts: Juneirah, Pascalie, Benjamin, Gaby en Maya.

Benjamin in gesprek met Marco van Buurtpreventie OMWD.

Benjamin Sabotinov (19), groeide op op de grens van Oud Mathenesse en Het Witte Dorp. De sluiting van buurthuis De Keet was voor de achtjarige Benjamin zo'n shock dat hij tien jaar later zijn eigen clubhuis in Oud Mathenesse oprichtte. Hij is geboren in de wijk Spangen en verhuisde als tweejarig jongetje naar de Pasteursingel. "Het was een familiewijk toen ik hier opgroeide", zegt Benjamin. In het Witte Dorp én in Oud Mathenesse woonden diverse ooms en tantes.

Zijn familie kenmerkt zich door gastvrijheid en een open houding naar andere culturen. Zijn tante trouwt met een Kroaat en zijn moeder, werkzaam als kinderjuf, met een Bulgaar. Benjamin: "Mijn vader kwam vanuit Bulgarije naar Nederland voor de opleiding automonteur en kwam terecht bij Nissan. Daar combineerde hij werken en leren.

Buurthuis De Keet

Zijn kindertijd ervaart hij als een warm bad. Spelen met neefjes en nichtjes, naar buurthuis De Keet en begeleid sporten en spelen op straat. Benjamin heeft er levendige en fijne herinneringen aan. Tot de bezuinigingen ook hem als kind treffen. Benjamin: "Ik was acht jaar en het buurthuis ging dicht. Ik begreep er niets van. Het was daar zo leuk! En dacht: als ik later groot ben, ga ik dat anders doen."

Sluipende sluiting

De jeugdactiviteiten in Oud Mathenesse en het Witte Dorp verdwijnen stap voor stap en het ooit zo bloeiende jongerenwerk dooft uit als een nachtkaaars. Jaar op jaar zijn er minder activiteiten. Jongerenwerkers dragen klussen over op kinderen en jongeren, die voortaan de buitenactiviteiten zelf moeten bedenken, organiseren en begeleiden. Zo krijgen de

voorheen goed georganiseerde activiteiten een ander en minder inspirerend karakter. Uiteindelijk gaat het buurthuis definitief dicht als de gemeente het pand in de verkoop doet. Benjamin: "Ik viel toen in een groot gat."

Inspiratie

De positieve ervaringen met jeugdactiviteiten in het buurthuis zijn voor hem een belangrijke inspiratiebron en de basis om op verder te bouwen. Zijn boosheid over de sluiting geeft hem motorvermogen. Zijn leven staat in het teken van het opzetten en draaiende houden van een clubhuis voor kinderen en het organiseren van buitenactiviteiten. Dagelijks komen er tussen de 10 en 15 kinderen om te tekenen, te knutselen en te spelen. Benjamin doet dat samen met twee andere begeleiders in de voormalige Meidenvilla aan het Pinasplein.

Pesten

Behalve sport en spel snijdt hij ook belangrijke thema's aan, zoals pesten. Spelenderwijs maakt hij het onderwerp bespreekbaar en leert kinderen, zowel daders als slachtoffers, wat het met mensen doet en hoe hiermee om te gaan. Benjamin werd als kind zelf regelmatig gepest. Hij zegt hierover: "Ik schaamde me ervoor dat ik werd gepest, hield er thuis mijn

mond over en trok me terug in mijn eigen wereld. Nu ik ouder ben, herken ik de signalen van gepeste kinderen. Uit eigen ervaring weet ik hoe ik ze sterker kan maken."

Leren in de praktijk

Ondanks de coronaperiode groeit en bloeit zijn kinderclub. Zelf is hij niet zo van het theoretische leren. Praktijk koppelen aan theorie werkt voor hem het beste. "Ik combineer werken en leren via de thuisstudie voor jongerencoach aan de NHA (Nationale Handels Academie). Dan kan ik zelf bepalen wanneer en waar ik studeer. Voor mij is deze route veel beter."

Power stimuleren

Bij talent stimuleren hoort ook dat kinderen zelf aan de slag gaan. Voor supermarkt Dirk verkoopt de tienjarige Poolse Lena lootjes voor het Zomerkamp. Ze houdt een wervend verhaal. Met stralende ogen vertelt ze wat ze allemaal gaan doen in de zomervakantie met de kinderclub van het Pinasplein. Ik trek mijn portemonnee, zoals veel anderen die middag. Tien jaar, mensen durven aanspreken, een goed verhaal kunnen vertellen en zelf geld verdienen voor de club. Levenservaring opdoen en je trots voelen. ▶

Nieuwe groepen mensen in de wijk

Benjamin ziet zijn wijk snel veranderen met de komst van groepen arbeidsmigranten uit Oost-Europa, zoals Polen, Bulgaren en Oekraïners in de Landenbuurt en de laatste maanden ook vluchtelingen. Sommige kinderen van deze gezinnen komen ook bij hem in het clubhuis.

Benjamin: "Ik spreek half Bulgaars en mijn vader spreekt de taal heel goed. Dat je hun taal spreekt geeft vertrouwen. Wat ook helpt is dat ik ouders betrek bij de activiteiten van de club en vraag of ze voor ons willen koken. Daarvoor heb ik budget en dat werkt. Een Bulgaarse vrouw werkt nu bij ons als vrijwilliger."

Gedwongen bij pa en ma blijven wonen

Zijn droom is zelfstandig wonen in een eigen huis in zijn geliefde Witte Dorp. Maar hij komt er niet tussen. "Er staan daar verschillende huizen leeg. Bel ik met Woonstad dan krijg ik te horen dat deze woningen gereserveerd zijn voor mensen die uit de sloophuizen komen." Hij heeft moeite met het toewijzingsbeleid van de gemeente, zijn idee: "Doe 50:50 en jaag de jongeren niet weg uit hun omgeving."

Gezinnen vertrekken

Een ander fenomeen dat Benjamin opvalt is de opkomst van jonge werkmigranten uit Bulgarije en Oekraïne, die de vrijkomende gezinswoningen in Oud Mathenesse overnemen. Hij ziet dit met lede ogen aan: "Als een gezin uit de straat in onze buurt vertrekt, komt er een groep van vijftien mensen voor terug. Door de week werken deze mensen en merk je er weinig van. Tot het vrijdag is en ze hun geld krijgen. Dan is het feest en daar heb je daar als burens echt last van. Bel je met de politie, volgt er soms een inval in de woning en staan de mensen de volgende dag op straat. Ze vertrekken dan met hun matrassen en tassen naar een andere woning. Dat aankomen en doorverhuizen in de wijk speelt al vier jaar. In onze straat zijn we nu nog het enige gezin." De grote vraag naar woningen en de verkamering van de woningen drijft de huren sterk op. Benjamin: "Mensen moeten voor een woning 1500 tot 2000 euro per maand betalen. Alleen is zo'n bedrag niet op te brengen."

Vluchtroute

In de woonwijk gelegen aan de uiterste westkant van Rotterdam is er voor jongeren weinig te beleven. "We hebben nu Weelde, maar op de een of andere manier werkt dat hippe niet bij ons. Wij jongeren uit de wijk hebben meer met het Schiedamse Brandersfeestgevoel: kleine cafés met livemuziek, de Koemarkt met muziekoptredens, een braderie en grachten waar de scouting de jeugd begeleidt met roeien of suppen. "Schiedam is de vluchtroute voor me, want hier in Oud Mathenesse moeten we het doen met Café Franselaan waar helemaal niets gebeurt!"

Zomerfestival

Om de saaiheid in Oud Mathenesse te doorbreken heeft hij vorig jaar een plan ingediend voor een festival. De komst van hiphopgroep Broederliefde zette hem aan het denken toen hij zag dat jongeren maanden voorafgaand naar het optreden toeleefden. Die positieve vibe inspireert Benjamin om een eigen festival op te zetten. Maar dan wel passend bij de sfeer van Mathenesse.

Nu hij zo zoveel mensen uit Oost-Europa zijn wijk ziet binnenkomen, ziet hij ook kansen voor een bijzonder festival. Benjamin: "De bron voor talent is onze wijk, meng dat met een internationale mix tot je een onderscheidend festival kunt neerzetten."

Hij denkt aan podiaoptredens voor mensen uit de wijk en later op de avond professionele muzikanten en dansers uit andere steden en landen. Zijn voorwaarde: "Het moet voor iedereen betaalbaar zijn. Ook voor gezinnen. Maak er een echt Europefeest van met braderie, dj, met muziekoptredens en dans. Begin met één dag en breidt het jaarlijks uit. Zo'n festival hoort in Oud Mathenesse. Ik wil daaraan meedoen en ook de trekker van zijn." Grappend: "Ik heb al een opzet liggen, dit plan hoef ik alleen maar om te bouwen naar het nu." Benjamin is projectcoördinator van het wijkfeest eind juni en is daar nu volop mee bezig, het belooft een bijzondere dag te worden.

JOUW UITZICHT!

We vroegen jullie via Insta en onze site om jullie uitzicht te fotograferen en ontvingen mooie inzendingen. We zijn gevallen voor deze van Carlijn, een prachtig vergezicht, gefotografeerd vanuit haar zolderraam aan de Deensestraat.

Foto: Carlijn Coumans

ONZE WIJKRAAD

Tekst: de Wijkraad, foto: Janine Fotografeert

Op de foto vlnr Wouter, Benjamin, Erica, Oksana, Niko, en vooraan Aicha en Eunike.

De in maart verkozen wijkraadsleden zijn een belangrijke schakel tussen bewoners en de gemeente. Ze vragen aandacht voor wat de wijk nodig heeft. De wijkraad vergadert in 2022 elke derde dinsdag van de maand, tijdens een zogeheten ‘formele bijeenkomst’ die openbaar is. Dus bewoners en professionals zijn van harte welkom om deze bij te wonen. We hebben alle wijkraadsleden gevraagd om iets te delen over wie ze zijn en waar ze zich de komende vier jaar hard voor willen maken.

Wouter Zuidema

Mijn naam is Wouter Zuidema, geboren en getogen in het mooie Rotterdam. Ik kwam vanaf mijn 11^e jaar in Mathenesse wonen, in het gedeelte van de schepenbuurt waar vroeger ook nog een mooie kerk stond, alles was er pracht en praal. In de loop van de tijd heb ik Mathenesse zien veranderen van een echte volkswijk naar het multiculturele Mathenesse. Leuke gezellige mensen, zoveel verschillen in eten en talen, geweldig. Jammer genoeg is de wijk enorm verwaarloosd, maar wat verwaarloosd is kan je weer zo maken dat het een leuke en gezellige wijk wordt.

Ik ga me samen met mijn collega's de komende 4 jaar inzetten om er weer een top wijk van te maken. Waar je de bewoners uitlegt hoe je vuil aanbiedt, je straat groener maakt en de mensen de eigen veilig voelen. Als voorbeeld, een bewoonster heeft een hond met verlatingsangst heeft en de andere bewoners helpen haar nu daarmee. Leuke dingen organiseren voor ouderen en jongeren, de ondernemers, verbeteringen zoals de riolering aanleggen. Heeft u vragen of opmerkingen of wilt u leuke dingen met mij delen? Ik ben altijd te vinden in onze wijk, spreek me gerust aan.

Benjamin Sabotinov

Er zit veel talent in onze wijk en ik wil ervoor zorgen dat dit talent de komende jaren ingezet gaat worden. Ik blijf me hard maken voor een mooie plek voor onze jongeren. Hopelijk met een uitbreiding van het clubhuis, natuurlijk genoeg leuke activiteiten en ook de verbinding tussen jongeren en ouderen is belangrijk. Je kan bij ons clubhuis gewoon naar binnen lopen voor een praatje, bewoners van de wijk moeten met elkaar in contact blijven. Wat ik echt noodzakelijk vind is een nieuwe ruimte waar ouderen elkaar kunnen ontmoeten, om bijvoorbeeld samen te eten.

Verder heeft de buitenruimte aandacht nodig, er ligt teveel afval op straat en ook bij de speelpleintjes.

Daar heb ik weleens een naald gevonden van drugsgebruikers, dat kan gewoon niet!

Erica van Engel

Al 25 jaar woon ik in deze wijk (2 jaar in Oud Mathenesse en 23 jaar in het Witte Dorp). Ik vind dit het fijnste deel van Rotterdam, maar er zijn in dit gebied veel problemen om op te lossen, denk aan verbetering van de woningvoorraad, veiligheid, armoede, alcoholmisbruik, enzovoorts. De oplossingen weten wij als bewoners (vaak) het beste. Er zijn talloze bewoners die zorgen dat de wijk schoon, heel en groen wordt. En diverse creatieve, culturele en sociale ondernemers zetten zich in voor de leefbaarheid.

Maar we hebben ook de gemeente nodig om in onze wijken te investeren. Dat is de afgelopen decennia te weinig gegaan. In de komende jaren worden er nieuwe wijken om ons gebied ontwikkeld, zoals de Schieveste en Nieuw Mathenesse. Als Mathenesse niet wordt aangepakt, dreigen we een rotte kies in west te worden. Veel bewoners hebben echter weinig vertrouwen in de overheid en democratie. De communicatie vanuit de gemeente naar bewoners laat te wensen over dus daar ga ik extra aandacht voor vragen. En de komende 4 jaar ga ik mij keihard inzetten om het geluid van bewoners en bedrijven uit Oud Mathenesse, het Witte Dorp en de Merwe-Vierhavens te laten horen bij het gemeentebestuur.

Oksana Savchuk

Mijn naam is Oksana en in het dagelijkse leven ben ik architect. Ik kom uit Oekraïne, waar ik me altijd heb ingezet voor voetganger- en fietsvriendelijke openbare ruimte, maar ondertussen woon ik al 5 jaar in Rotterdam.

Ik heb een passie voor duurzame openbare ruimte. Ik zet me daarom in voor extra fietsenstallingen, meer groen en minder verharding, en wil ook meer gezellige plekken waar bewoners samen buiten kunnen komen. Want dat maakt de wijk niet alleen groener, maar ook veiliger. Als toekomstdenker ben ik ook actief betrokken bij verschillende initiatieven van de Gemeente over de toekomstvisie voor onze wijk.

De komende jaren wordt M4H verder ontwikkeld. Er komt ook een grote riolering vernieuwing in Oud Mathenesse. Dat is een grote uitdaging, maar tegelijk ook een geweldige kans om onze buitenruimte opnieuw in te richten, met aandacht voor ideeën van alle bewoners. Mathenesse is een erg diverse buurt, en ik vind dat iedereen de kans moet krijgen om

van zich te laten horen en bij te dragen aan de wijk. Want ik ben ervan overtuigd dat er heel wat bewoners zijn met goede ideeën die ondersteund moeten worden.

Nikolas Kühn

Ik ben Niko, en ik ben overal te vinden waar het om vergroening gaat. Met heel veel plezier (en samen met Oksana natuurlijk) heb ik de Buurttuin opgericht. Daar zijn we nu een leuke groep groenliefhebbers en ik ben er altijd graag bij. Ook bij de Werkgroep Groen help ik altijd mee om groenprojecten te organiseren; en de wijkbewoners zijn er steeds heel blij mee. Hierdoor weet ik ook dat er echt behoefte is aan flink meer groen in de wijk.

Veel mensen hebben geen idee hoe ze het moeten aanpakken en volgens mij zijn er ook een aantal dingen waar de gemeente echt structureel mee aan de slag moet, bijvoorbeeld de boomloze zijstraten of de Engelse- en Zweedsestraat met hun brede stoepen. Ook probeer ik al meerdere maanden om een fietsvlonder in mijn straat te krijgen zodat de mensen hun fietsen ergens kunnen stallen. Dit is op veel plekken in de wijk hard nodig. En ik wil bereiken dat er eindelijk iets gedaan wordt aan de absoluut inacceptabele hoeveelheid afval op onze straten.

Aicha Raqibi

Na veel nadenken heb ik besloten om helaas toch niet plaats te nemen in de wijkraad. Mijn focus ligt op andere manieren om de wijk te ondersteunen. Iedereen die me kent weet dat ik me met hart en ziel inzet voor onze wijk en dat blijf ik doen, alleen niet als wijkraadslid. Gelukkig bestaat de wijkraad uit veel goede mensen die de komende vier jaar mooie dingen gaan doen en ik wens ze daarbij veel succes en plezier.

Eunike Ulmasembun

Al meer dan 10 jaar woon ik in Oud Mathenesse. Ik wil een veilige wijk en actieve wijk voor alle bewoners, van kinderen tot ouderen. Een veilige wijk, daar moeten we samen voor zorgen bijvoorbeeld bij inbraken, alcohol overlast, ruzie, dat moeten wij zo snel mogelijk melden bij de wijkagent. Een actieve wijk, zodat iedereen een idee of een vraag voor de wijk kan aandragen om te kijken of dit gerealiseerd kan worden.

Mijn eigen ideeën voor de wijk zijn:

- De camera's in onze wijk moeten blijven voor verbetering van de veiligheid.
- Iedereen kan actie ondernemen en initiatieven aandragen.
- Eenzame ouderen hebben hulp nodig.

BURGEMEESTER ABC MAANDELIJKS IN DE

Tekst: Avril Schreurs

Wandeling door de wijk tijdens het wijkfeest Foto: Sanne Donders

Op 25 september 2021 was de Dag van de Wijk in het Serumpark, waar de burgemeester aankondigde dat hij vanaf 2022 elke maand in Oud Mathenesse en het Witte Dorp zou zijn. Want hoewel veel bewoners hier prettig wonen en verblijven, zijn er ook zorgen.

De wijken scoren slecht in het wijkprofiel. Dat is de thermometer die laat zien hoe gaat het met de veiligheid(sbeleving), de fysieke buitenruimte en op sociaal vlak. Veel bewoners voelen zich niet verbonden met de wijk en vertrekken zodra het financieel beter gaat. Ook zijn er signalen van uitbuiting en overbewing. Om het tij te keren komt de burgemeester maandelijks poolshoogte nemen, praat met mij als stadsmarinier, met bewoners, ondernemers, politie enzovoorts. Wat gaat goed en wat kan beter? Ik deel graag iets over de eerste drie werkbezoeken.

In januari was er een ontmoeting met bewoners die zich actief inzetten voor de wijk als Opzoomeraars. 'Het is eigenlijk zo eenvoudig,' vertelt Monique Atmoredjo 'als je buiten bezig bent, met plantjes in de weer, komen er vanzelf

praatjes met bewoners en leer je burens beter kennen.' Ze woont in de Galjootstraat, heeft vorig jaar met burens geveltuinnetjes aangelegd en een schoonmaakbende opgericht.

Benjamin Sabotinov vertelt over zijn oude buurman die niet naar buiten durfde vanwege jongeren in zijn portiek. Hij organiseerde een gesprek met hen beiden. De burgemeester knikt bij zijn verhaal. 'Het is zo'n goed voorbeeld, hoe een andere benadering dan alleen mopperen het verschil kan maken.'

Nel Goudswaard, uit de Professor Poelsflat organiseert activiteiten voor ouderen in haar flat. 'We hebben regelmatig een bingo, een feest of lunch. Er wordt gezongen, gekletst en gelachen, de mensen maken plezier met elkaar.'

OUTALEB WIJK!

Joke Vosbergen vertelt dat zij al jaren prettig in de wijk woont en zich actief inzet. In 2021 zijn in de wijk 54 Opzomer-activiteiten zijn georganiseerd. De burgemeester is onder de indruk. 'Het gaat om kleine stimulansen, maar met elkaar kunnen die een positieve verandering in gang zetten.'

Met enthousiaste verhalen, en een door Aicha Raqibi gemaakte fotocollage, hebben de aanwezigen geschetst wat zij betekenen voor hun straat. Ook werden er suggesties gedaan ter verbetering, zoals extra prullenbakken in de wijk en welkomspakketjes voor nieuwe bewoners.

In februari werd stilgestaan bij leefbaarheid en veiligheid. Wijkagenten vertelden wat ze ervaren op straat, zowel positief als negatief. Zo zijn er steeds meer bewoners die zich inzetten om de leefbaarheid van hun buurt te vergroten, maar bestaat er ook onrust veroorzaakt door de overvallen in de Franselaan. Als gevolg daarvan zijn twee mobiele camera's in de straat geplaatst. Ook is afgesproken om elke maand een 'gebiedsvierhoek' te houden: een gesprek tussen de burgemeester, de stadsmarinier, de teamchef van politie en de gebiedsofficier waarbij veiligheidsvraagstukken worden besproken.

Tijdens het meest werkbezoek in maart schetste Joris Wijsmuller hoe hij samen met bewoners en ondernemers de Toekomstvisie voor OMVD tot stand heeft gebracht. En misschien nog wel belangrijker: er is uitgebreid gesproken over hoe we de plannen gaan realiseren! Natuurlijk wilde de burgemeester de ontwikkelingen ook met eigen ogen zien, dus een wijkwandeling volgde. Met diverse mensen werd onderweg een gesprekje aangeknoopt. Een bewoner aan de Zweedsestraat werd zelfs verrast toen de burgemeester spontaan bij hem aanbelde om hem te complimenteren met zijn prachtige geveltuin! Tot slot hadden een stop ingelast bij het pop-up theecafé van Stichting Bioto aan het Landenplein: gericht op het vergroten van de biodiversiteit.

*Heb je ook een goed idee voor een volgend werkbezoek?
Of zijn er zaken die echt de aandacht verdienen?
Mail mij vooral (abe.schreurs@rotterdam.nl) en wie weet komen we volgende keer bij jou langs.*

*Bewoonster Francien de Jong vertelt over haar indrukken van de wijk.
Foto: Micha Knoester*

*De burgemeester krijgt uitleg over tuinen en achterstallig onderhoud.
Foto: Sanne Donders*

BUURTEN BIJ VAN BUREN

Tekst: Cisca van Bommel, portretfoto: Laisa Maria, foto: Privébezoek Familie Van Buren

Kantoorboekhandel H. van Buren is meer dan een halve eeuw een begrip geweest in Oud Mathenesse. Cisca van Bommel interviewt Ellis van Buren, die hier bijna haar hele leven in de winkel voor buurtbewoners heeft klaargestaan en nog steeds met haar man Oscar de winkel runt.

Van techniek naar winkeleigenaar

Haar ouders zijn de kantoorboekhandel op 17 juli 1967 begonnen. Ze hebben de winkel overgenomen van Pieter D. Bolle, die uitgever is geweest. Op haar veertiende werkt Ellis op zaterdag al in de winkel. Ze is er nooit meer weggegaan. Ellis: "Lingeriewinkel De Kroon waren onze burens. Na hun vertrek in 1986 hebben we besloten om die winkel er bij te trekken. Toen hadden we een dubbele winkel en dat bevalt goed. Het geeft toch een beetje cachet aan de wijk." Herman van Buren, de vader van Ellis, werkte eerst bij Van Rietschoten & Houwens, een installatiebedrijf. Die hielden zich onder andere bezig met de aanleg en het onderhoud van technische installaties aan boord van schepen. Door toeval werd hij winkelier. "Mijn vader was elektrotechnisch installateur. Hij heeft bijna de hele winkel in elkaar gezet: de toonbank bijvoorbeeld, maar ook een kaartenrek. Dat rek is een fiets wiel waar kogellagers in zitten en daar heeft hij iets omheen gebouwd en dat draait daarop rond. Die doet het ook al 53 jaar."

Vader Herman zou maar een paar jaar in de winkel blijven en dan zouden zijn vrouw en haar zus het overnemen, maar hij vond het contact

met de klanten veel te gezellig. "Hij is niet meer weg gegaan." Het liep zó goed dat ze het pand waar 'Leesbibliotheek Populair' in huisde overnamen. Dat pand zat op de hoek van de Engelse- en de Portugese straat. De opzet was om hiermee de concurrentie te verkleinen, "want die zaten in hetzelfde vaarwater als dat wij zaten met de spulletjes die ze verkochten." Een mooie bijkomstigheid was de woning achter de winkel. De zus van Ellis zocht naar woonruimte en kon zo mooi wonen en tegelijkertijd de winkel runnen. Toen zij een paar jaar later besloot om iets anders te gaan doen, is de winkel gesloten.

Meebewegen met de stroom

De sloop van woningen in Schiedam Oost en het verdwijnen van de Ichtus Hogeschool kostte Van Buren klandizie. De leerlingen kochten papier, tijdschriften en sigaretten. "Dat hebben we toen geprobeerd op te vangen in de periode dat er heel veel gehobbyd werd door de mensen met 3-D kaarten, embossing en noem maar op. We hebben ons assortiment daarop aangepast. Jarenlang hebben we een avond in de maand cursus gegeven in de winkel. Dat was ook hartstikke leuk." Gelukkig kwam er

Ellis van Buren

De ouders van Ellis, Addie en Herman van Buren, juli 1967

nieuwbouw en dit gaf hoop voor de toekomst. Toen er steeds meer postkantoren gesloten werden en het dichtstbijzijnde kantoor aan de Dieselstraat in Schiedam dichtging, werd Van Buren een postagentschap. “Er moesten heel veel dingen aangepast worden in de winkel en daardoor hadden we geen ruimte meer om de cursussen te geven.” Na heel veel jaren wordt het postagentschap een pakketpunt. Dat loopt zo goed dat ze de hoeveelheid pakjes nauwelijks nog aan kunnen.

Moeilijke tijden

De verkoop van strippenkaarten en abonnementen verviel in 2010 toen de OV-chipkaart werd ingevoerd. Die klanten kochten vaak ook andere dingen en die inkomsten vielen weg. Dit had zo'n impact dat er mensen ontslagen moesten worden. Ellis: “Dat heeft ons bijna de das om gedaan moet ik eerlijk zeggen.” In de wijk vestigden zich steeds meer Oost-Europeanen. Daarop paste van Buren het assortiment opnieuw aan. Deze mensen houden van een gokje: de Lotto, Toto, Staatsloterij en krasloten doen het goed bij dit publiek. Hoe zit het eigenlijk met de prijzen? “Regelmatig is er 4000 euro gevallen of zelfs 10.000 euro, maar geen tonnen. Die zijn nog niet bij ons gevallen.” Poolse ouders kopen veel tijdschriften en boekjes voor hun kinderen. “Ze willen graag dat die het goed doen op school. Die willen echt dat de kinderen goed integreren en daardoor zijn ze daarmee bezig.” Op een gegeven moment kwamen er babykleertjes in het assortiment en dat liep heel goed. “Je bent en je blijft altijd wel op zoek naar iets anders en iets nieuws.”

Bekende Nederlanders in Oud Math

“Ja, de familie Paay, Patricia Paay. Vader en moeder kwamen heel vaak in de winkel. Toen we pas begonnen hebben we ook nog André van Duin als klant gehad. Zijn managers woonden in de Brigantijnstraat. Die hadden kinderen, dus ging André daar op bezoek dan kwam hij toch eerst even wat halen voor de kinderen.”

Hoe was het vroeger?

“Geen auto's op de weg en de aanleg van de Horvathweg. Dat was één grote zandvlakte waar je lekker kon spelen. Je speelde heel de dag buiten. Op de Franselaan had je een heel leuk rijtje winkels. Bosman voor huishoudelijke artikelen, Van Egmond televisies, de fietswinkel, een slager, een drogist... Het was een hele andere setting.

Toen liep er nog weleens een fotograaf door de wijk die je dan op de foto zette in de hoop dat je ouders die foto kochten. Dat deden ze vaak wel. Niet iedereen had toen zelf een fototoestel natuurlijk. En koekkruiden halen bij de kruidenier, ja dat soort dingetjes.”

Tegenwoordig is er veel meer aanbod qua eten. Vroeger had je alleen de chinees, nu talloze pizzeria's. Ook de Poolse en Roemeense supermarkten vind je veelvuldig terug. “Er komt steeds meer van hetzelfde. De een verkoopt tomaten, de ander verkoopt tomaten en de derde ook. Het is eenheidsworst geworden. Dat maakt het niet aantrekkelijk om even gezellig de winkeltjes langs te gaan.”

Afscheid nemen

Zeven jaar geleden was er nog een winkeliersvereniging, maar de onderlinge verbondenheid ontbreekt en is daardoor ter ziele gegaan. Ellis zelf heeft een hartinfarct gehad. “Ik kan de energie niet meer opbrengen om eraan te gaan trekken om iedereen te motiveren.” Eigenlijk zou Van Buren in 2019 sluiten, maar die crisis rond 2008 gooide roet in het eten. Het opgebouwde pensioengeld werd gebruikt om de zaak te redden en daardoor moest de gehoopte pensioendatum opgeschoven. “We moesten nog even wachten met stoppen. Er wordt gezocht naar een opvolger. Er zijn al wat geïnteresseerden. De vorm wordt misschien iets anders, bijvoorbeeld een Primera. “Het zit er wel in dat het goed komt voor de wijk, daar ben ik in ieder geval wel heel erg mee bezig. Ik heb er toch alle vertrouwen in dat er iemand is die het op deze manier wil voortzetten.”

Tot slot

“Ik kan alleen maar zeggen dat ik 90 procent lieve klanten heb en 10 procent, nou ja, daar heb je het af en toe weleens zwaarder mee, maar die 90 procent zorgen er voor dat je het door kan zetten en die zijn ook echt met je begaan. Dat heb ik gemerkt toen ik in het ziekenhuis lag.” Veel bloemen en kaarten kwamen haar kant op. “Dat maakt dat ik zeg, ja ik ben toch blij dat ik in deze wijk iedere dag nog mag zijn.”

Dit interview kun je als podcast terugluisteren via onze site.

POËZIE IN EEN PUINZOOI

Tekst: Beke Olyrhook, foto's: Ester van de Wiel en Michou de Bruijn

De kapotte bank, een smerig matras en daarnaast een oude kattenbak. Gatverdamme, waarom ruimen mensen hun rommel niet op? Een beetje geïrriteerd zoek je de MeldR app op en typt in “het is weer een puinzooi bij de Schiedamseweg beneden” foto erbij en klaar. Je hoopt dat je melding snel wordt opgepakt en dat is dat. Of niet?

Ester van de Wiel (Studio Ester van de Wiel) en Michou-Nanon de Bruijn (van Studio Makkink & Bey), die het project #VuilGedichten hebben bedacht, denken dat het kan. Op een andere manier naar afval kijken en erover communiceren op een manier die niet alleen een klacht is. Iets in het afval dat buiten de containers belandt, de zogenoemde ‘naastplaatsingen’ fascineert ze.

Michou: ‘Afval is eigenlijk heel privé, maar door het buiten neer te zetten wordt het publiek eigendom.’

Ester: ‘Waarom moet iets weg, wat is dit geweest, welk verhaal zit er achter?’

Aan de andere kant van de meldapps bevinden zich de vuilnismannen en -vrouwen van Rotterdam. Of eigenlijk zijn ze veel meer, het zijn probleemoplossers, gastheren en gastvrouwen van de openbare ruimte. Zij ruimen de rotzooi op die anderen hebben veroorzaakt, zijn een luisterend oor voor wie zijn klacht kwijt wil.

Ester: ‘We zijn een dag lang op pad geweest met mensen van “Schone Stad” (de reinigings- en reparatiedienst van Rotterdam, voorheen de Roteb). We zagen de meldingen binnenkomen op de iPads, liepen met onze bezem voor de veegwagen uit. Het geeft een bijzonder gevoel, het is een soort dans als je het vuil bij elkaar veegt en dat grote beest je met zijn vegers volgt.’

Ze benaderden daarna dichter Miguel Santos en illustrator Rachel Sender, gezamenlijk lopen ze door de wijk op zoek naar naastgeplaatst vuil. Ter plekke schreef Miguel een gedicht en Rachel knipte en plakte kleine mensfiguren uit die ze tussen het afval plaatste, het eerste Vuilgedicht was geboren.

Ester: ‘Renato snapte precies wat we wilden en ter plaatse rolde het ene na het andere gedicht uit zijn pen.’

Tegelijk kregen we aandacht van mensen die voorbij liepen: ‘Wat zijn jullie hier aan het doen?’. Zo kwam er een gesprek op gang tussen ons en de voorbijgangers. We hopen mensen te inspireren, dat het doen van een melding een leuk moment kan zijn. Lol maken in plaats van klagen.’

Michou: ‘Ja, het is het vieren van iets maken en het samenkomen (ook al is dat digitaal) door het op een andere manier te doen.’

Ester: Dat je het gevoel krijgt: ‘Door er op een andere manier naar te kijken en er beelden en woorden aan te koppelen heb ik toch invloed, ook al lijkt dat in eerste instantie niet zo te zijn.’

Ester: ‘We zijn dit project gestart in Mathenesse aan de Maas en hopen dat straks heel Rotterdam VuilGedichten gaat maken.’

Michou: ‘Het is voor iedereen toegankelijk, je kiest wat bij jou past, schrijven, een tekening of foto maken. Nadat je een melding in de app hebt gedaan kun je jouw inzending uploaden op de site om anderen te inspireren. We hebben een testfase gehad en hopen nu dat we dit onder zoveel mogelijk mensen bekend kunnen maken. Als je de QR-code scant die je hier op de pagina ziet, dan kom je direct uit bij een site waar iedereen zijn vuilgedichten kan plaatsen, in woord of in beeld.’

Inmiddels heb ik, Beke, met veel plezier mijn eerste #VuilGedicht verstuurd. Doe je mee?

#vuilgedicht

ljskoud

Nu is het echt klaar

We hebben alles geprobeerd

Een hoekbank

(om elkaar ruimte te gunnen)

Een kat genomen

(Het beestje in dit verhaal)

En nog een waslijst maar tevergeefs

Het afscheid was kil, traanloos

(Zie ook deze wegwerplootie)

*Alle herinneringen mogen wat ons
betreft*

Wegwaaien

Naar iemand anders

Of het grofvuil

De kat was er ook al vandoor

Wij nu ook

Zonder nog te groeten

Miguel Santos

#VuilGedicht
op gepaste afstand nabij
#Stappenplan

stap 1.
Zie je vuil, rommel of kapotte
dingen in je buurt,

stap 2.
laat je inspireren en maak een
VuilGedicht.

stap 3.
Maak er een melding van op
Buitenbeter app of MeldR en

stap 4.
deel het op insta #VuilGedicht
of/en op padlet via QR-code.

<https://padlet.com/stappenplaninfo/VuilGedichten>
kijk wat andere gedaan hebben en
upload je eigen #VuilGedicht melding.

OUD & NIEUW

Sinds een jaar ben ik de trotse eigenaar van een klein appartementje aan de Franselaan. Dit maakt me tot een nieuwkomer in de wijk, een lokale immigrant. Onderdeel van de golf jonge mensen die, verdreven door de dure woningen in het centrum van de stad, naar Oud Mathenesse zijn getrokken.

Ondanks dat ik een nieuwkomer ben, heb ik wel degelijk wortels liggen in de wijk. Mijn vader heeft zijn eerste twee jaren in de Hekbootstraat gewoond, met mijn opa, oma en tante. Een gloednieuwe volkswijk was het toen, met een kaas- en groenteboer in de toen chique Franselaan. Mijn opa was schooldirecteur op het Finlandia, en ik kwam er pas achter dat die school in mijn nieuwe wijk staat toen ik er met mijn vader een verkennend rondje wandelde. De school lag er mooi bij in de oktoberzon. Hoe zou het zijn geweest in mijn opa's tijd?

“Wie gaat er mee naar Café Franselaan?” schreef mijn bovenbuurmeisje in de burenaap. Café Franselaan bezoeken stond al lang op mijn lijstje, uiteraard ging ik mee. Binnengekomen voelde ik me meer een nieuwkomer dan ooit. Onze kleding, onze leeftijd, en vooral de manier waarop we alles bewonderend in ons opnamen verklapte dat we geen regulars waren. Maar dat mocht de pret niet drukken, we werden hartelijk verwelkomd. “Jonge meiden! Die zien we hier niet vaak. Wat leuk!” riep een van de vrouwen aan de bar. Ze kwam bij ons zitten, samen met een man. Beiden woonden al van jongs af aan in de wijk, al was de vrouw tussendoor even weggeweest. We praatten over de buurt, en hoe deze veranderd was. Niet ten goede volgens de vrouw. De wijk was onveilig geworden. En dat ze haar honden niet meer los kon laten op de dijk was de druppel.

Het gesprek kwam op vroeger, en ik vertelde het enige wat ik daarover in kon brengen: “Mijn opa werkte op het Finlandia.” begon ik, “Hij was...” De man tegenover me onderbrak me. “Ah, het Finlandia, dat weet ik nog goed, daar had je B.H. Laurens. Hoe vaak ik daar niet op het matje geroepen ben!” “Ja, Ben Laurens!” riep ik uit. “Dat is mijn opa!” De man bleek levendige herinneringen te hebben aan mijn opa, en de vele keren dat hij voor straf in zijn kantoor had moeten verschijnen. Maar verbitterd daarover leek hij niet, gelukkig maar. Hij had eerder een ondeugende twinkeling in zijn ogen terwijl hij erover vertelde. En zo was de cirkel rond: oude en nieuwe bewoners, met een gezamenlijke geschiedenis. Het werd een gezellige avond.

*Deze column is geschreven
door Robin Laurens*

DIERENLIEFDE

Tekst interview: Zena-Rae, foto: Loïs van Diggele

Wijkbewoners Zena-Rae en Loïs interviewden Sepehr die met zijn hond Leo een rondje aan het maken was.

We lopen over straat en zien in de verte een man in een blauwe jas en een oranje trui lopen. Aan de lijn loopt een elegante witte hond met blauwe halsband. De man kijkt op zijn telefoon, zou hij openstaan voor een gesprek? 'Wat een mooie hond heeft u meneer!', er verschijnt een grote lach op zijn gezicht.

Sepehr en zijn hond Leo zijn slechts drie maanden geleden naar de wijk verhuisd vanuit Iran. Met zijn studie aan de Hogeschool kon hij een visum krijgen om in Nederland te wonen. Sepehr vertelt ons dat het in Iran verboden is om een hond als huisdier te hebben, je moet veel geld betalen aan boetes om een hond te kunnen houden. Hij heeft één keer zelfs voor de rechter moeten verschijnen door zijn hond. Je ziet meteen hoeveel liefde er tussen hen is. Leo staat meteen klaar voor de foto en wat is hij toch fotogeniek. Sepehr geeft zijn hond liefdevol een zoen, Leo gaat zelfs naast hem staan op twee achterpoten. Ze zijn erg blij om hier nu te zijn. Samen wandelen ze lekker vrij door de buurt verder.

Van links naar rechts: Avril, Micha en Marjolein. Foto: Fabian Heil

WIJKPOST STADSMARINIER

Is het jou al opgevallen dat er nieuwe 'bewoners' zijn in de wijk? In februari is de stadsmarinier, Avril Schreurs, samen met haar team ingetrokken in het pand aan de Franselaan 286A. Met geleend gezag van de burgemeester zetten zij zich samen met bewoners, ondernemers en instanties in om de leefbaarheid en veiligheid te vergoten en Oud Mathenesse & het Witte Dorp (nog) aantrekkelijker te maken! Ideeën, zorgen of vragen op dat vlak zijn welkom.

Je kan zonder afspraak bij ons binnenlopen. Naast Avril, zijn ook Marjolein Krijgsman en Micha Knoester er dagelijks te vinden. Marjolein maakt zich sterk voor groene en schone woonwijken en Micha bouwt met bewoners aan een sterke gemeenschap. We zijn elke werkdag geopend tussen 9.00-17.30 uur, zien we je snel een keer?

WIJKEN VERBINDEN

Illustratie: Anniek Tijmes

HET NIEUWE BESTUUR VAN STICHTING MADM

Tekst: Peter van Druten, foto's: Janine Fotografeert

SARA DELGADO

Ze wilde in Delfshaven blijven wonen met haar Kaapverdische achtergrond. En die wens van Sara Delgado werd vervuld. Niet in het bekende historisch Delfshaven, maar in dat stukje stad dat meer en meer ontdekt wordt door de fijnproevers: Oud Mathenesse. En naar volle tevredenheid constateert ze na vier jaar. 'Ik ben echt blij dat ik hier woon! Oud Mathenesse is geen wijk zonder problemen, maar er gebeurt ook heel veel goeds. Het bruist er van de energie met mensen die zich inzetten om er een betere wijk van te maken. Dat vind ik leuker dan een buurt die al bekend is en die al helemaal af is. Deze wijk biedt mogelijkheden om de toekomst vorm te geven.'

Wat betreft die energie past Sara perfect in Oud Mathenesse want met overtuigend enthousiasme zet ze zich in voor de wijk. 'Ik ben praktisch ingesteld en ik heb economie gestudeerd. En om een positieve bijdrage te leveren aan de ontwikkeling van de wijk heb ik me aangesloten bij de stichting Mathenesse aan de Maas in de functie van penningmeester. Maar naast praktisch ben ik ook idealistisch. Oud Mathenesse is een wijk met veel verschillende culturen en opleidingsniveaus. En ik wil de verbinding leggen tussen al die verschillende bewoners die misschien nu nog langs elkaar heen leven. Bijvoorbeeld door activiteiten te organiseren die mensen met elkaar verbinden. Zo werk ik nu met andere bewoners aan de tweede editie van het wijkfeest van Mathenesse aan de Maas.'

Het vorige wijkfeest was voor Sara een van de aanmoedigen om zich aan te sluiten bij de stichting. Net als de webinars over allerlei belangrijke thema's voor de wijk. Sara: 'Ik word zo blij van al die mensen die zo positief bezig zijn voor de wijk. Ik dacht: "Daar wil ik ook aan meewerken!"'

“Een mooie groene wijk waarin al die verschillende groepen mensen elkaar weten te vinden.”

De idealen van Sara gaan verder dan het tot bloei brengen van het huidige Oud Mathenesse. Er moet volgens haar ook een verbinding worden gemaakt met het te ontwikkelen M4H-gebied. 'Daar gaat flink gebouwd worden. Het zou zonde zijn als de wijken naast elkaar liggen zonder dat ze iets met elkaar hebben. Het moet echt één Mathenesse aan de Maas worden. Een groene wijk die de mooie kanten van diversiteit laat zien en waarin het multiculturele een kracht wordt in plaats van een probleem. Dus yes! We gaan er iets moois van maken!'

MEREL VAN TELLINGEN

‘Toen ik hier in 2019 kwam wonen, wist ik eerlijk gezegd niet wat voor wijk Oud Mathenesse was. Dankzij de stichting Mathenesse aan de Maas kwam daar snel verandering in.’ Merel van Tellingen is enthousiast over de vele actieve bewoners in haar wijk én over de stimulerende rol van de stichting. Een mooie bijkomstigheid van Oud Mathenesse is voor Merel dat het een wijk blijkt te zijn met veel creatieve bewoners. Ze speelt piano, schrijft liedjes die op Spotify te vinden zijn en wie weet kan dat nog leiden tot iets moois in de wijk. ‘Muziek mag meer terugkomen,’ concludeert ze opgewekt. ‘Zeker in de zomer!’

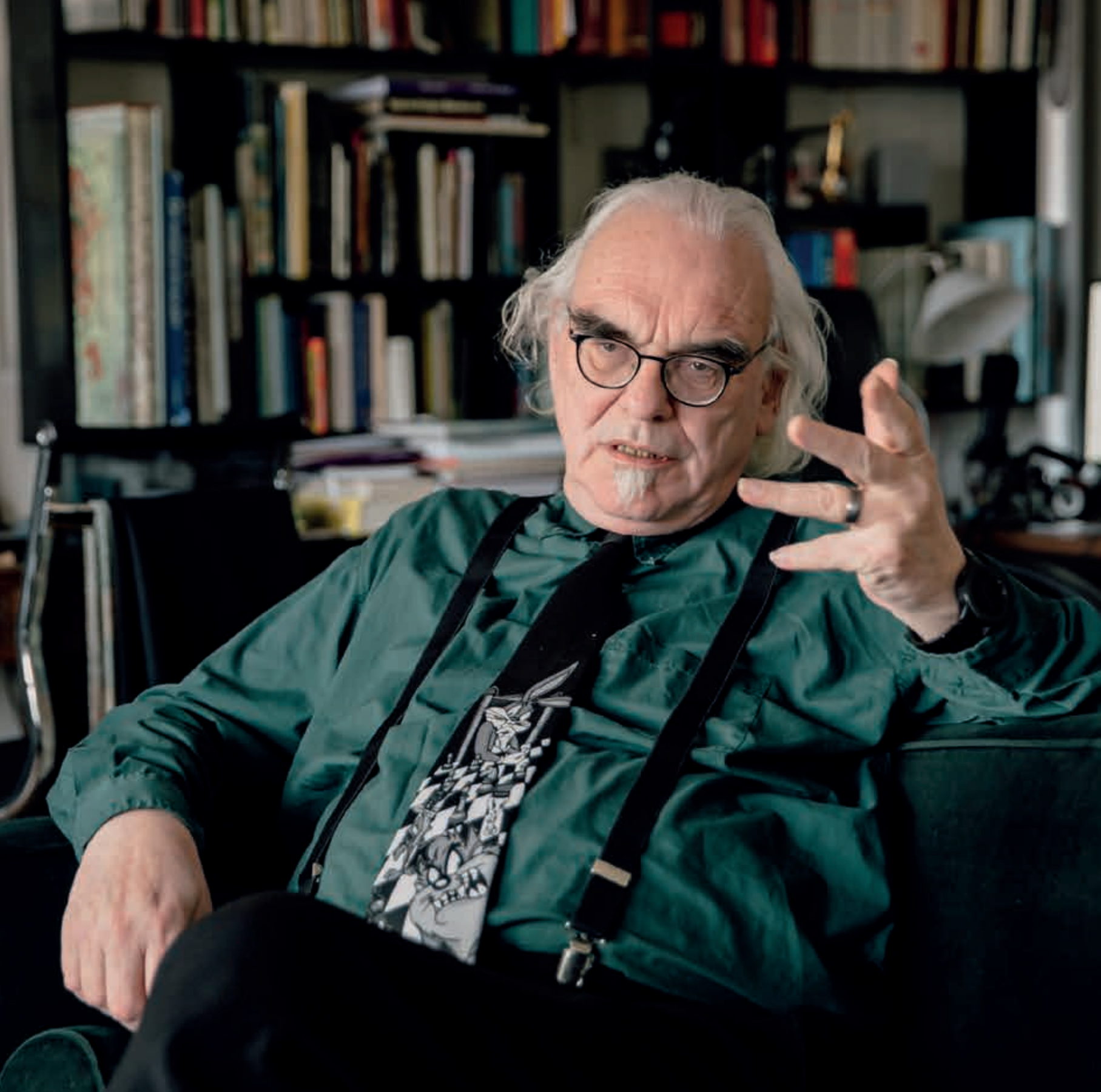
‘Via de stichting Mathenesse aan de Maas volgde ik webinars over de toekomst van de wijk en kwam ik in contact met de verschillende werkgroepen. Ik ontmoette veel actieve bewoners die de handen uit de mouwen steken en die de wijk beter en mooier willen maken. Dat gaf en geeft me een positief gevoel en ik sloot me dan ook graag aan bij die mensen.’

Zo rolde Merel in de werkgroep die zich inzet voor de verbetering van de Franselaan. Maar ze hoefde ook niet lang na te denken toen ze gevraagd werd om bestuurslid te worden van de stichting Mathenesse aan de Maas. ‘De stichting betreft bewoners bij de ontwikkelingen van de wijk, laat zien wat er speelt en welke plannen er zijn. Via de stichting krijg je ook de mogelijkheid om zelf aan te geven wat je belangrijk vindt

en kun je de toekomst van de wijk mede vormgeven. De bestuursleden zijn ook de voelsprietten van de wijk. Ze zorgen niet alleen dat hun eigen wensen en ideeën op de agenda komen, maar juist ook die van buurtgenoten die misschien niet zo mondig zijn.’

“Het is fijn als ik iets kan betekenen voor de wijk!”

Merel ziet al concrete resultaten van de inzet van die actieve medebewoners. ‘Met dank aan wijkraadsleden Nikolas en Oksana hebben we nu een mooie buurttuin op de hoek van de Professor Poelslaan en de Schiedamseweg Beneden. En in mijn eigen straat, de Franselaan, hebben we inmiddels aardig wat navolging gekregen met de aanleg van onze geveltuintje. Veel burens die dat bij ons zagen, vonden dat leuk en legden er zelf ook een aan. Een mooie bijvangst is dat ze ontdekken dat zo’n geveltuintje er niet alleen leuk uitziet en de straat een mooier aanzicht geeft, maar dat het ook een belangrijke functie voor het milieu heeft. Mensen vinden het sowieso leuk dat er iets gebeurt en ik vind het op mijn beurt leuk dat je een voorbeeld bent. Het is fijn als ik iets kan betekenen voor de wijk!’

Deel 2

HAN VAN DER HORST OVER HET ONTSTAAN VAN MATHENESSE

Tekst: Annemarie Sour, foto: Laisa Maria

“De landhonger van Rotterdam is niet te stillen”

Han van der Horst is historicus, schrijver en columnist. Voor langere tijd waren Mathenesse en Schiedam verbonden en vormden één gemeente. In het vorige nummer kwam het ontstaan van de polder van Mathenesse (Oud Mathenesse) en het aanleggen van de havens (Nieuw Mathenesse) aan bod. Nu volgt nu het laatste deel over visionaire ondernemers, de landhonger van Rotterdam, het bombardement, wederopbouw bloei en verval.

Voor de ontwikkeling van havengebieden meer westwaarts is het nodig dat Rotterdam in 1909 een deel van Schiedam, de Nieuwe Mathenessepolder annexeert. “De man achter de havenontwikkeling van Rotterdam is Gerrit Jan de Jongh, directeur van Gemeentewerken”, vertelt Han. Hij plant de ene haven na de andere. De aanleg van de uitbreiding van de havens gaat snel: de Keilehaven is gereed in 1910, de Koushaven in 1911 en Lek- en IJsselhaven 1916. Maar Rotterdam heeft meer havens nodig en claimt ook het waterwingebied van Schiedam. Op die plek komt de Merwehaven.

Visionairs

Vooral aan de overslag van stukgoed is behoefte analyseren de Jongh en een aantal visionaire ondernemers. Deze pioniers zien een wereldmarkt voor grote zeeschepen, die stukgoed (fruit en sap) vervoeren. Door de aanleg van het Suezkanaal en het Panamakanaal kunnen diepe zeeschepen makkelijker naar Europa komen en daarmee naar Rotterdam. Dit vraagt wel om diepe havens voor deze zeeschepen. Was een haven honderd jaar geleden maximaal 8 tot 8,5 meter diep, de nieuwe havens moeten een diepte van minimaal 10 meter krijgen. Het plan omvat drie insteekhavens¹ met een gemeenschappelijke monding, een spoorwegknooppunt, een rangeerterrein, opslagloodsen en kantoorgebouwen.

Schiedams landbouwgebied verandert in Rotterdamse haven

Deze ideeën zijn vooruitstrevend. Voor velen te ambitieus en te duur. Jarenlang blijven de plannen van deze pioniers in de lade liggen. Na jaren van overleg, masseren en lobbyen staat het financiële bouwwerk en de fase van droom naar daad kan ingaan.

Het afgraven van de polder voor het aanleggen van de havenbekkens van de Merwehaven begint in 1923 op de grond waarvan het overgrote deel nog binnen de gemeente Schiedam ligt. De grenswijziging van Schiedams naar Rotterdams grondgebied vindt plaats op 24 december 1925. Pas in 1930, een kleine 15 jaar na de eerste ideeën, is de Merwehaven gereed voor gebruik.

De vooruitziende blik van deze ondernemers over de groei van stukgoed vervoer komt uit. Het aantal grote zeeschepen naar Rotterdam verhonderdvoudigde in korte tijd.

Bombardement

Veel plezier hebben de havenondernemers en de gemeente niet van hun investeringen. Tijdens de Tweede Wereldoorlog raken zowel de Merwehaven als Vierhavens in het laatste oorlogsjaar zwaar beschadigd. Kades en gebouwen zijn tijdens dit bombardement in 1945 vernield en daarmee onbruikbaar. Tijdens de wederopbouwperiode krijgt de haven voorrang boven de wederopbouw van de stad: kades worden hersteld en nieuwe gebouwen verrijzen, zoals het Rijksmonument de Citrusveiling van de architect Maaskant, maar ook kantoren en loodsen. Enkele gedenksteden in het havengebied verwijzen naar dit tweede, vaak vergeten, bombardement.

Witte Dorp

In de Oud Mathenessepolder nabij het huidige Marconiplein, heeft de gemeente Rotterdam plannen voor een nooddorp. De architect J.J.P. (Jacobus Johannes Pieter) Oud ontwerpt een aantal kleine witte arbeidswoningen, die als snel de naam het Witte Dorp krijgt. De tijdelijke voorziening blijft tot in de jaren tachtig staan (lees op pagina 6 meer over de historie van het Witte Dorp).

Nieuwe kwaliteitswoningen in Oud Mathenesse

De gemeente Schiedam, nog eigenaar van de Oud- en Nieuw Mathenessepolder, bestaande uit weilanden, sloten met her en der een molen, ziet een ander type stadswijk voor zich. Een middenklasse wijk. Met de komst van de havens en het ontstaan van nieuwe werkgelegenheid moet er ook huisvesting komen voor mensen uit en rond de havens en voor stedelingen, zoals ambtenaren en onderwijzers. Schiedam zet in op kwaliteitswoningen. Het gemeentebestuur stelt de Amsterdamse civiel ingenieur Marinus van Praag aan. Hij krijgt in 1922 de opdracht om de nieuwe wijk Mathenesse te ontwerpen en de bouw van de woningen te coördineren. Het plan omvat singels, een stadsvijver, brede lanen, pleinen, parken en een rioolgemaal. Geen arbeiderswijk, maar een wijk voor de middenklasse.

Speculatie

Het goedgekeurde stedenbouwkundige plan van Marinus van Praag komt tijdens de realisatie van het plan in de verdrukking. Woningcorporatie Vereniging Volkshuisvesting geeft in 1925 aan dat ze in de woningmarkt een overschot aan huurwoningen verwacht. Dat betekent dat de huren onder druk staan, lees goedkoper worden. De woningcorporatie haakt af. Het plan is te duur en daarmee financieel onhaalbaar. Nieuwe spelers, zoals Rotterdamse aannemers, zien wel kansen. Ze bouwen meer woningen dan Van Praag had bedacht en gebruiken goedkopere materialen. Van het evenwichtige ontwerp van Marinus is weinig meer over. ►

¹ Doodlopende haven waarvan invaart vanaf de rivier niet goed te overzien is voor de schipper die met zijn schip de haven wil indraaien.

Vrachtschip Lemoncore ligt aan de kade in de Merwehaven bij Swarttouw (1965). Foto: Ary Langeveld, Gemeente Rotterdam (Stadsarchief)

Havenwerkers van Swarttouw lossen dozen met Israëliëse Jaffa's, aangekomen met de Lemoncore (1965). Foto: Ary Langeveld, Gemeente Rotterdam (Stadsarchief)

Hoog overzicht vanaf de Grensflat (Schiedam) van de gerenoveerde Schiedamseweg, met links woningen (Nieuw-Mathenesse) en rechts de havens; in het midden rijdt een Allan-tram vanuit Schiedam richting Marconiplein (1968). Foto: Ary Langeveld, Gemeente Rotterdam (Stadsarchief)

Annexatie

De landhonger van Rotterdam is niet te stillen, weet Han van der Horst. Grote delen van de polder Nieuw Mathenesse en een deel van Oud Mathenesse (Witte Dorp) zijn door Schiedam in 1909 en 1921 overgedragen aan Rotterdam. Maar Rotterdam wil meer. Han: "De directeur Gemeentewerken H.S. de Roode maakt een plan voor Groot-Rotterdam dat het oppervlakte van de Maasstad in een klap moet verdubbelen. "Rotterdam wil niet alleen de polders Nieuw- en Oud Mathenesse inlijven, maar ook de steden Schiedam en Vlaardingen annexeren. En meer naar het oosten aast Rotterdam ook op Capelle aan den IJssel."

Grenscorrecties

De Gedeputeerde Staten van de Provincie Zuid-Holland verwerpt dit Groot Rotterdam-plan in 1929. Van der Horst: "Maar de grenscorrecties tussen Rotterdam en Schiedam gaan door. In 1934 en in 1939 zijn nog enkele delen van de Oud- en Nieuw Mathenessepolder aan Rotterdam afgestaan. De Hogebanweg vormt van de jaren dertig de grens tussen Schiedam en Rotterdam."

Door de uitleg van Han is het ook beter te begrijpen dat je als bewoner nauwelijks merkt dat je van de ene stad naar de andere stad loopt. Want het is historisch gezien altijd één gebied geweest. Dat merk je niet alleen aan de architectuur, maar aan de hele opbouw van de twee wijken met haar singels, benedenbovenwoningen en 'Haagse' portiekwoningen. Het is wellicht ook de verklaring dat sommige Rotterdammers denken dat de wijk Oud Mathenesse bij de gemeente Schiedam hoort en Rotterdam ophoudt bij de rafelrand van de stad, het Marconiplein.

Bloeiende Fruitport

Na de Tweede Wereldoorlog en de wederopbouw in de jaren vijftig, ontstaat een bloeiperiode voor het havengebied Merwe-Vierhavens. Schepen varen af en aan, treinen op het rangeerterrein van de Marconistraat worden geladen met bananen, sinaasappels en mango's. Het fruit domineert de handel en dit havengebied specialiseert zich erin. Een modern logistiek centrum voor de overslag en distributie van fruit, verse groenten en vruchtensappen maakt in de jaren zeventig en tachtig van Merwe-Vierhavens de nieuwe Rotterdam Fruitport.

Verval

De opkomende automatisering in de jaren negentig verandert alles. Vele arbeidsplaatsen verdwijnen, de binding met de omringende wijken waar veel havenarbeiders wonen, zoals Spangen, Bospolder, het Witte Dorp en Oud Mathenesse vermindert. Grote op- en overslag fruitbedrijven vertrekken uit het gebied en panden komen leeg te staan. Opbouw, bloei en afbouw, de levenscyclus van elk gebied vindt ook hier plaats.

Op naar een stadswijk

Pioniers en creatieve bedrijven als ontwerpers en kunstenaars zijn de afgelopen 25 jaar het gebied ingetrokken, zoals Joep van Lieshout, Vincent de Rijk en studio Makkink & Bey. Maar ook creatieve ondernemers als Weelde en de Fruitvis hebben het gebied ontdekt. De gemeente is druk bezig met het wijzigen van de functies in het gebied. In plaats van bedrijventerrein, havens en industrie moet het gebied veranderen in een duurzame innovatieve woon-werkwijk op de grens van haven en stad. Honderden hectare grond wachten op mooie visionaire duurzame plannen.

BUURTGERECHTEN

Foto: Beke Olyrhook

RECEPT: APPELCAKE

Gerecht voor: 8 personen **Bereidingstijd:** ± 60 min.

DIT HEB JE NODIG

- 5 eieren
- 200 gram suiker
- 200 gram bloem
- 1 theelepel kaneel
- 4 groene appels
- poedersuiker

ZO MAAK JE HET

- Verwarm de oven voor op 180 graden
- Gebruik een springvorm met een doorsnede van 22 cm en vet deze in met boter.
- Schil de appels, haal het klokhuis eruit en snij ze in dunne plakjes.
- Klop de eieren met de suiker tot een luchtig geheel. Hoe luchtiger, hoe beter.
- Vouw met een spatel voorzichtig de bloem en kaneel door het eimengsel.
- Leg de appelplakjes op de bodem van de vorm. Giet dan het beslag over de appels.
- Bak de cake voor ongeveer 35 minuten, in ieder geval zo lang dat wanneer je prikt met een satéprikker of breinaald er geen beslag meer aan zit.
- Maak de cake af door deze te bestrooien met wat poedersuiker.

OEKRAÏNS RECEPT

Dit recept komt van de in Oekraïne geboren chef Olia Hercules. Naar aanleiding van het interview met Oksana vonden we het mooi om in deze editie een recept te plaatsen dat aansluit bij haar roots. Via de hashtag #CookForUkraine kun je op social media nog veel meer recepten vinden en de verhalen daarachter. Deze hashtag is in het leven geroepen om de Oekraïense burgers te steunen.

UIT DE WIJK

Barbera Everaars

Waarnemend directeur bij OBS Finlandia en OBS Dakpark

“Volgend schoolseizoen organiseren we voor leerlingen uit groep 6, 7 en 8 verkiezingen waar de leerlingenraad uit wordt gekozen. Met de raad willen we onze leerlingen op democratische wijze kennis laten maken met de maatschappij en leren hoe ze samen dingen kunnen oplossen of veranderen.”

Foto: Laisa Maria

WE ZOEKEN CONTENTMAKERS!

Instalovers, vloggers, redactieleden, schrijvers, dichters, fotografen, illustratoren, journalisten, videomakers, enzovoorts. Woon je in het Witte Dorp, M4H of Oud Mathenesse? Kom dan het tofste mediateam van Rotterdam versterken. Samen zorgen we ervoor dat de wijk zichtbaar is en blijft en hebben we invloed op het beter en leuker maken van deze wijk. We zouden het ook heel tof vinden om nog meer jongeren in ons team te krijgen. Je hoeft zeker niet alles te kunnen, maar het is fijn als je ervoor openstaat om te leren en het leuk vindt om met eigen ideeën voor content te komen. Twijfel je nog? Stuur ons gewoon een berichtje via Insta of mail ons. Dan kunnen we samen bekijken of er een match is. Je kan ons bereiken op info@mathenesseaandemaas.nl of via een DM naar [@mathenesseaandemaas](https://www.instagram.com/mathenesseaandemaas) Tot snel!

REDACTIE

Eén wijk met zoveel mensen en dus zoveel smaken. Benjamin vertelt dat Café Franselaan hem als jongere niet trekt om uit te gaan, Robin ontdekte juist dat ze zich er meer thuis voelde dan verwacht. Op het lijsttrekkersdebat in De Fruitvis gaven bewoners aan dat de communicatie vanuit de gemeente nogal eens mist. Terwijl anderen vonden dat je als bewoner heus wat meer je best mag doen om te weten wat er in je wijk speelt. Ik vind het geweldig om te lezen en horen, al die verschillende ideeën, meningen en wensen. Je wilt in je tuin toch ook niet alleen maar narcissen? Sterker nog, van René die in maart met zijn mobiele theecafé (Biotó) op het Landenplein en Pinasplein stond, heb ik inmiddels geleerd dat de verschillende planten, bomen en insecten elkaar nodig hebben om gezond te blijven en te groeien. Onze wijk; vol mensen die het soms met elkaar eens zijn en soms ook helemaal niet. Maar die wel een gemeenschappelijke wens hebben, namelijk wonen in een wijk waarin ze zich veilig en thuis kunnen voelen. Zoals Judith zegt 'Ik heb meer nodig dan een huis'. Dat maakt de kracht van een wijk, van onze wijk. Ga ik al jullie prachtige mensen zien op het wijkfeest? Tot dan!

Beke Olyrhook
Foto: Janine Fotografeert

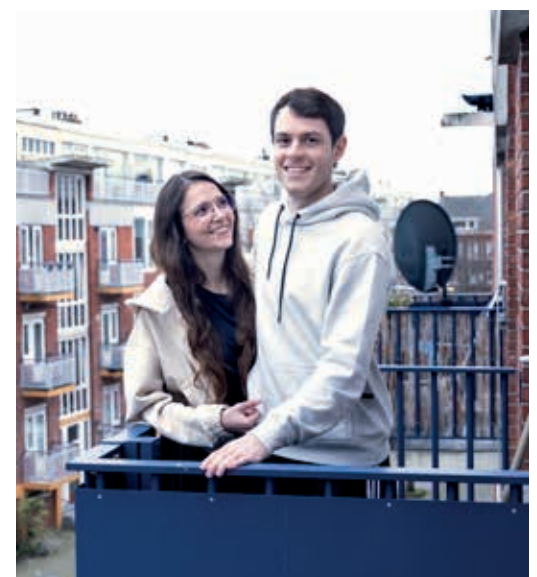
WHAT'S NEXT?!

- **De wereld willen verkennen**

Krisztian Tóth en Brigitta Hodovan zijn geboren en getogen in Hongarije. Na hun studie computerwetenschappen willen ze de wereld verkennen en andere mensen ontmoeten. Het zijn fietsgekkers. Nederland fietsland is voor hun een nieuwe ervaring en gecombineerd met de vriendelijke sfeer maken ze de keuze om in Nederland een nieuw leven op te bouwen. Krisztian kiest bewust voor Oud Mathenesse. Hij ziet de potentie van de wijk en koopt in 2018 een versleten woning. Hoe is het om te leven in een vreemd land, een vreemde stad? Wat maken ze van de verouderde woning in de Schepenbuurt?

- **Huisartsenpraktijk van de Toekomst**

Jan Galesloot is oprichter van huisartsenpraktijk Mozaïek en bestuurder van gezondheidscentrum Lijn 2 in de Afrikaanderwijk op Rotterdam Zuid. Bij hem staat niet de medische kwaal centraal en het voorschrijven van medicijnen, maar het totale beeld van de mens: mentaal welbevinden, fysieke functies, zingeving, maatschappelijke participatie, voeding en de impact van schulden. Kunnen we ons door Jan laten inspireren voor het nog op te zetten gezondheidscentrum in de wijk?

Brigitta Hodovan en Krisztian Tóth op hun balkon.
Foto: Sanne Donders.

MATHENESSE AAN DE MAAS
PRESENTEERT HET

WIJK Feeest

30.07.2022

12.00 - 18.00 UUR | LOCATIE: SERUMPARK

MET O.A.: DJ EN LIVE MUZIEK | SPRINGKUSSEN | BRADERIE |
INFORMATIEKRAAMPJES | TOFFE KINDERACTIVITEITEN | STORMBAAN |
SLINGERBAL | SCHMINKEN EN GLITTER TATTOO | VOGELHUIS MAKEN
EN OPHANGEN IN DE WIJK | UPDATE VANUIT DE STICHTING
OVER DE TOEKOMSTVISIE | EN NOG VEEL MEER LEUKS!